

РІК LXXI, Ч. 4

КВІТЕНЬ – 2014 – APRIL

№ 4, VOL. LXXI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXX ГРУДЕНЬ Ч. 12

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олесь Валло
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,
Оленка Шкробут, Петрусія Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXX DECEMBER № 12

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Sviatoslava Goy-Strom, Virlana Tkacz,
Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Христос Воскрес	1
Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками	2
Програма ХХХ Конвенції СУА / ХХХ UNWLA Convention Program	4
Матері України	6
Лідія Купчик. Роздуми 17 березня 2014 року	6
Ірина Рудик. “Нас кличе дух героїв, що впали в боротьбі...”	8
Ірена Коваль: Жінка в житті і творчості Т. Шевченка (закінчення) ..	10
Our Cover Artist	12
Людмила Цапко. Кобзар (Конкурс “Шевченко в нашій родині”)	13
Тарас Шевченко. Обніміте ж, брати мої	14
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	15
Датки на УКУ	16
Uiana Zynych. They Prayed for Peace and Remembered the Dead ..	17
Olia Rudyk. This is for You, Mamo!	18
Dr. Mary Namulak Novanec. Lesya Ukrainka—a Historic Role Model .	19
Вітаємо нових членок СУА	21
Vera Swade. Pre-Valentine's Day Breakfast by Branch 124, FL	21
Діяльність округ і відділів СУА	22
Стипендійна Акція СУА	25
Український Музей	26
Пресовий фонд журналу “Наше Життя”	27
Лев Данилович. Як Бога ти шукатимеш	27
Відійшли у Вічність	28
Tamara Stadnychenko-Cornelison. A Personal Review of Vasyl V. Krychevsky and Kateryna K. Rosandich	30
Ihor Magun. Oh No, I Think It's My Hip!	33
Святослав Левицький. У Великодній ранок. Казка	34
Народний календар	36

На обкладинці: Софійка Зелік. «Гуцул» писанка.

On the cover: Sofika Zielyk. “Hutzul Boy.” Ostrich egg.

- Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
- Редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.
- Передруки і переклади матеріалів дозволені за письмовою згодою редактора.
- За точність викладення фактів відповідає лише автор.
- Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
- Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
- **ПРОСИМО НЕГАЙНО ПОВІДОМЛЯТИ АДМІНІСТРАЦІЮ ПРО ЗМІНИ АДРЕСИ – ЗМІНИ РОБИМО БЕЗКОШТОВНО.**
- **Посмертні згадки та знімки поміщуємо безкоштовно.**
- Просимо авторів присилати статті до **10 числа місяця.**
- Просимо авторів подавати свої **контактні інформації** зі статтями, щоб редакція могла до Вас звернутися в разі потреби.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2014 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: вівторок, середа, четвер – 11 – 7

UNWLA / Our Life

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: Olha Stasiuk

Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

З нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння

ЩИРО ВІП'ЯЄМО

все членство Союзу Українок Америки та читачів журналу «Наше Життя»!

*В цей тривожний для всіх українців час Господа Воскреслого молим,
щоб благословив наш рідний край, наш рідний дім!*

Головна Управа СУА і редакція журналу «Наше Життя»

Христос Воскрес!

Свято Воскресіння Христового, або Великдень для кожного українця знайоме з наймолодших літ. Бо де б і в яких обставинах не опинилася українська християнська душа, в цей День вона залишала всі справи, щоб помолитися, спожити свяченого, з бодем у серці згадати рідний дім, згадати свою родину і тих, що відійшли у інший світ та, простивши ворогам своїм, пригостити ближніх тим, що Бог послав.

Слово Великдень у кожного з нас асоціюється з миром, любов'ю, поцілунками, спільною радістю, а водночас із запахом свіжоспечених пасок, кольоровим дивосвітом писанок та крашанок, урочистим церковним дзвоном та співом «Христос Воскрес», з родиною за столом у нових вишиванках, з гаївками коло церкви. Все це проймає наші душі надзвичайним піднесенням, збуджує всі наші органи чуття – кольором, запахом, смаком, звуком. Адже в цей день ми святкуємо найбільше християнське свято – Воскресіння Ісуса Христа!

Минають роки, століття, виникають і зникають держави, але кожного року, коли наступає Великдень, увесь християнський світ і кожен з нас із завмиранням серця очікує чуда – Христового Воскресіння! Сам факт цього масового очікування вже є чудом – чудом невмирущості християнства. З осмисленням цього чуда наше життя, наші вчинки і навіть наші помисли набувають нового змісту – очищення душі шляхом щирого каяття, всеохоплюючої любови, прощення гріхів нашим ворогам. Ми не сміємо залишатися байдужими до чужих страждань і сліз, не можемо не подати руку помочі тим, кого спіткало горе, проявляємо милосердя до тих, хто потребує нашої допомоги.

Напередодні цього річного Великодня членки Союзу Українок Америки проявили велике християнське милосердя до наших братів і сестер в Україні, які вдень і вночі, в тріскучі морози цілу зиму вистояли на Майдані в Києві, виборюючи свою гідність і людські права. Наші союзьанки проявляють милосердя і тепер до поранених майданівців, які потребують лікування, до дітей-сиріт, батьки яких віддали життя за краще майбутнє своїх дітей, до вдів і матерів, які втратили годувальників.

З привітанням «Христос Воскрес!» прийдімо до наших самітніх Союзьянок, до хворих і немічних, принесімо їм кошечок зі свяченим, зігріймо їхні серця теплом і любов'ю. Ці великі слова, сказані нами біля ліжка недужого, у спорожній хаті вдови, чи в старечому домі, обов'язково принесуть полегшення, бо відступають безнадія, самотність, зневіра від того, хто відчуває близькість Бога.

Не забудьмо перед Великодніми святами висповідатися і прийняти Найсвятіші Тайни Тіла і Крови Христа. Не гідно сідати до Великоднього столу з неочищеним серцем і устами. Великдень є символом щорічної можливості почати нове життя.

В ці дні знову і знову повертаємось думками до рідної України, до нинішніх її героїв, що не втрачають віри і надії в те, що Україна таки стане справді незалежною і вільною у дружньому колі європейських держав. Бо український народ бореться за правду, за волю, за право жити гідно на своїй, Богом даній землі. А свято Воскресіння Христового несе перемогу Добра над Злом.

Воскресне Україна! Бо Воскрес Христос! Воістину Воскрес!

Лідія Служ, головний редактор.

Майбутнє Союзу Українок Америки в наших руках!

Конвенція СУА, що невпинно наближається, вперше за останні тридцять років пройде у Нью Йорку – місті, де і народилася наша організація. Конвенція дає нам можливість пригадати, що ми маємо чим пишатися і над чим працювати. Вона дає нам платформу для оцінки та дискусій і для роздумів про наше майбутнє. Пишаючись нашими здобутками, звернімо увагу на гасло конвенції: «Майбутнє СУА в наших руках», бо дійсно, майбутнє нашої організації залежить від кожної з нас.

За рік до нашого 90-ліття, яке Союз Українок Америки святкуватиме у 2015 році, ми можемо стверджувати, що разом ми творимо організацію, яку знають і поважають і чий засадничі ідеали підкріплені конкретними діями. СУА є організацією, що об'єднує покоління та хвилі імміграції. Працюючи разом, ми об'єднуємо не лише наші зусилля, а й мудрість, досвід та знання. За останні три роки значно зросла кількість наших віддалених відділів та вільних членок. Це досить нове явище, і ми повинні плекати цю частину нашого талановитого членства і упевнитися, що вони активно залучені до наших проєктів. Ми стали свідками збільшення членства деяких Округ, в той час як інші Округи зіткнулися з проблемами. Це та ділянка, для якої наша оцінка і дискусії під час Конвенції матимуть важливе значення. Майбутнє СУА в наших руках.

Прошло вже понад двадцять років з тих пір, як Україна стала незалежною, що було для нас радісною подією і дозволило відновити партнерство із Союзом Українок в Україні. Ми і сьогодні продовжуємо розвивати наші проєкти в Україні. Проте, історія повторюється, і Україна знову переживає неспокійні дні. Роля нашої організації завжди залежала від поточних потреб, і в останні місяці 2013 року ми швидко відреагували на події навколо Майдану і їхні наслідки. Ми продовжуватимемо планування наших подальших проєктів в

Україні, твердо підтримуючи принцип дотримання усіх аспектів прав людини. Минулий досвід допоможе нам у майбутньому.

СУА продовжує брати участь у акціях протестів, демонстраціях і кампаніях з написання листів і звернень на захист цілісності кордонів України та забезпечення основних прав людини громадян України. 28 лютого Рома Шуган, фінансова секретарка СУА представляла нашу організацію на зустрічі української громади з сенатором Чарльзом Шумером, під час якої обговорювалися поточні події в Україні та було висловлене сподівання, що сенатор і надалі підтримуватиме Україну (сенатор Шумер приймає участь у щорічному відзначенні Дня пам'яті жертв Голодомору у соборі Святого Патрика). Сенатор Шумер заявив: «Тепер, коли провальний режим в Україні зійшов зі сцени, я вважаю, що наша держава повинна зробити все можливе – як з дипломатичної, так і з економічної точки зору – щоб допомогти українському народу у цей перехідний час. Український народ сильний і стійкий, але він потребує нашої підтримки у відновленні після потрясінь останніх декількох місяців. Я пляную співпрацювати з українською громадою Нью Йорку, щоб знайти найкращий спосіб такої допомоги на найближчі тижні і місяці».

Шостого березня разом із Софійкою Геврик, заступницею голови СУА з питань культури та Марією Андрійович, вільною членкою Екзекутиви СУА я їздила у Вашингтон на мітинг біля Білого Дому на захист територіальної цілісності України і проти вторгнення російських військ у Крим. У ньому взяли участь багато членок СУА – з Нью Йорку, Нью Джерзі, Коннектикуту, Філядельфії, Огайо, Чікаго і Вашингтону.

Наступного дня, 7 березня, заступниця голови СУА Уляна Зінич взяла участь у зустрічі громади Коннектикуту з архієпископом Римо-Католицької Церкви Його Преосвященством Блером, який очолює архієпархію Гартфорду, штат Коннектикут. На зустрічі були обговорені пляни проведення екуменічного Молебню за Україну в Римо-Католицькій Церкві на початку квітня.

13 березня я прийняла участь у демонстрації перед Організацією Об'єднаних Націй, яка зібралася, щоб привітати прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка в Нью Йорку. Цього ж дня разом із делегацією Світової Федерації Українських Жіночих Організацій я взяла участь у засіданні Ради Безпеки ООН, на якому виступив український прем'єр.

Делегація СФУЖО в ООН.

бажанням громад є вільний і демократичний розвиток незалежної України, в якій вони можуть процвітати.

Праця на підтримку наших братів і сестер в Україні викликає багато емоцій. Ми повинні донести до українських жінок в Америці, що США може представити наші інтереси у цій справі найкращим чином, бо в кількості і єдності – сила. Тому ми запрошуємо усіх жінок

українського походження взяти участь у XXX-ій Конвенції США, де буде нагода дізнатися про США – в наших руках не тільки майбутнє організації – разом ми можемо вплинути на розвиток нашої громади в діаспорі і допомогти українцям в Україні.

Бог дає нам багато причин для радості, і Великдень є тою порою, коли можна зупинитись і подумати про те, що є найголовнішим в нашому житті.

Прем'єр-міністр України повторив попередню заяву українського уряду про те, що Росія порушила територіальну цілісність України, але що Україна готова і прагне вирішити цю ситуацію у мирний спосіб, як тільки Росія погодиться на перемовини. Всі члени Ради Безпеки ООН, як постійні, так і тимчасові, підтримали позицію України, за винятком Росії та Китаю.

У п'ятницю, 14 березня ми мали можливість відвідати прес-конференцію про референдум у Криму, який мав пройти двома днями пізніше. У ній взяли участь Постійний Представник України при ООН Посол Юрій Сергєєв, президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олексій, представник Американської асоціації кримських татар Айла Баккалі та головний рабин Києва та України Яків Дов Блайх. Усі учасники акцентували увагу на тому, що Україна прагне розвиватися як по-справжньому демократична країна, без корумпованого лідера і підкреслили, що зараз поширюється величезний обсяг дезінформації про начебто існуюче непорозуміння між Сходом і Заходом України. Після прес-конференції ми змогли поспілкуватися з рабином Блайхом і пані Баккалі, які розповіли про загальні настрої та точки зору своїх громад в Україні. В обох випадках головним

Зустріч з головним рабином України Яковом Дов Блайхом

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ПРОГРАМА
XXX КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
23-26 травня 2014 року

П'ЯТНИЦЯ, 23 ТРАВНЯ 2014 р.

- 10:00 Реєстрація
12:00-3:00 Засідання Головної Управи СУА
3:30-5:30 СЕМІНАРИ
Мистецько-музейний – Роксоляна Місило
Виховний – Святослава Гой-Стром
Архівний – Ольга Дроздович
Веб-сайт – Зоряна Гафткович
Обговорення
6:00-7:15 Вечеря
7:30-10:00 Передконвенційна програма і прийняття
Наталка Карбовська – учасниця Майдану, представниця Українського жіночого фонду; журналіст Громадського ТБ

СУБОТА, 24 ТРАВНЯ 2014 р.

- 7:30 Сніданок
8:00 Реєстрація
8:30 Збірка членів Головної Управи СУА
(одяг-вишиванки)
9:30 **Церемонія відкриття** – голова Округу Нью Йорк – Галина Романишин

10:00-1:00 ПЛЕНУМ

1. Привіт – Віра Н. Кушнір, голова Конвенційного комітету
2. Відкриття XXX Конвенції – Маріянна Заяць, голова СУА
3. Звіт Верифікаційної комісії – ствердження кворуму
4. Прийняття порядку нарад і правильника нарад Конвенції
5. Представлення почесної президії
6. Вибір ділової президії
7. Вибір комісії для перевірки протоколу ХХІХ Конвенції СУА, Випані, Нью Джерзі
8. Схвалення Резолюційної комісії
9. Схвалення Статутної комісії
10. Слово голови СУА Маріяни Заяць
11. Фінансовий звіт – Надія Цвях, скарбник
12. Звіт Контрольної комісії – Оксана Фаріон
13. Запитання до звітів членів Головної Управи СУА
14. Прийняття звітів членів Головної Управи СУА

- 1:00 Полуденок – **виступ Марії Фуртак (Львів); музична програма, присвячена Майдану**

3:00 – 5:00 ПЛЕНУМ

15. Звіт Верифікаційної комісії
 16. Схвалення протоколу ХХІХ Конвенції СУА
 17. Схвалення Почесного членства
 18. Звіт Номінаційної комісії – Оріся Зінич
 19. Вибір членів Головної Управи і Контрольної комісії
- 6:30 Коктейль
7:30 Бенкет – **Привітання Почесних членок; друзі СУА; 70-ліття журналу «Наше Життя»**

НЕДІЛЯ, 25 ТРАВНЯ 2014 р.

- 7:30 Сніданок
7:30 Реєстрація
8:00 БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

9:30 – 12:30 ПЛЕНУМ

1. Звіт Верифікаційної комісії
 2. Парламентарні процедури – д-р Оксана Ксенос
 3. Зміни до Статуту СУА – д-р Оксана Ксенос
 4. Суспільна опіка СУА – Ірина Рудик
- Запрошений гість: д-р Геннадій Фузайлов**
5. Стипендійні програми – Марія Полянська

Обговорення – 45 хвилин

- 11:30 Вибори зв'язкової Віддалених Відділів – Оріся Зінич
11:30 Збори Вільних членок з референткою Роксоляною Яримович
12:30 Полуденок

2:00 – 6:30 ПЛЕНУМ

1. 70-ліття «Нашого Життя» – головний редактор Лідія Слиж; англомовний редактор Олеся Валло
 2. Організаційний комітет – Анна Мацілінська
 3. Культурно-освітній – Софія Геврик
- Лекторії жіночих студій в УКУ** – Доповідь керівника лекторію д-р Марти Богачевської-Хом'як і координатора проф. Галини Теслюк
4. Зв'язки – Лідія Білоус

Обговорення після кожної доповіді

- 5:30 – 6:30 ДИСКУСІЯ на тему:
«Це Твоя організація!»

- 7:30 Вечеря – **Відзначення 200-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка**

ПОНЕДІЛОК, 26 ТРАВНЯ 2014 р.

- 8:30 Сніданок

10:00 – 1:00 ПЛЕНУМ

1. Звіт Верифікаційної комісії
 2. Фінанси – Рома Шуган
 3. Схвалення резолюцій ХХХ Конвенції СУА
 4. Слово новообраної голови СУА
 5. Різне, внески і запитання
 6. Закриття ХХХ Конвенції СУА
- (Полуденок буде розданий під час пленуму)

XXX UNWLA CONVENTION PROGRAM

May 23-26, 2014

FRIDAY, MAY 23, 2014

- 10:00 Registration
12:00-3:00 UNWLA National Board Meeting
3:30-5:30 Art/Museum – Roksolana Misilo
Education – Sviatoslava Goy-Strom
Archives - Olha Drozdowycz
Website – Zoriana Haftkowycz
Discussion to follow
6:00 - 7:15 Light Dinner
7:30-10:00 Pre-Convention Program and Reception
Natalia Karbowska – Maidan participant, Int'l Network of Women's Funds; lead journalist – Hromadske TV

SATURDAY, MAY 24, 2014

- 7:30 Breakfast
8:00 Registration
8:30 Preparation for opening ceremony
(embroidered attire)
9:30 **Opening ceremonies –**
NY Regional Council President – Halyna Romanyshyn

10:00 – 1:00 PLENARY SESSION

1. Welcome address – Vera N. Kushnir, Convention Committee Chair
2. Opening of the XXX Convention – Marianna Zajac, UNWLA President
3. Report of Credentials Committee – verification of quorum
4. Approval of Convention Program and Rules of Procedure
5. Introduction of Honored Guests
6. Election of Convention Officers
7. Appointment of Committee to approve minutes of XXIX Convention, Whippany, New Jersey
8. Approval of Resolutions Committee
9. Approval of the Bylaws Committee
10. Address – Marianna Zajac, President
11. Financial Report – Nadia Cwiach, Treasurer
12. Auditing Committee Report – Oksana Farion
13. UNWLA National Board Reports – questions
14. Approval of Reports of UNWLA National Board

1:00 Luncheon – **Dr Maria Furtak, L'viv, Ukraine – guest speaker; musical program dedicated to Maidan**

3:00 – 5:00 PLENARY SESSION

15. Report of Credentials Committee
16. Approval of Minutes of the XXIX Convention- Whippany, New Jersey
17. Conferring of UNWLA Honorary Membership
18. Nominating Committee Report – Orysia Zinyck
19. Election of National Board Officers and Auditing Committee

6:30 Cocktails

7:30 Banquet – **Honorary Member Awards; UNWLA supporters; 70th Anniversary OL**

SUNDAY, MAY 25, 2014

- 7:30 Breakfast
7:30 Registration
8:00 Divine Liturgies

9:30 – 12:30 PLENARY SESSION

1. Report of Credentials Committee
2. Parliamentary Procedures – Oksana Xenos
3. Amendments to the Bylaws – Oksana Xenos
4. Social Welfare – Iryna Rudyk –
Guest speaker: Dr. Gennadiy Fuzaylov – DCtoHC
5. Scholarship Program – Maria Polanskyj

Q&A/ Discussion – 45 minutes

- 11:30 Meeting/Election of Liaison for Branches-at-Large – Orysia Zinyck
11:30 Meeting of Members-at-Large with Chairwoman – Roxolana Yarymovych
12:30 Luncheon – Awards Luncheon

2:00 – 6:30 PLENARY SESSION

1. 70th Anniversary of *Our Life* – Editor-in-Chief – Lidia Slysh; English-language Editor – Olesia Wallo
2. Membership – UNWLA VP – Anna Macielinski
3. Cultural Affairs – UNWLA VP – Sofia Hewryk
Women's Studies Lectureship @ UCU –
Guest speakers: Director of Lectureship – Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak; Coordinator: Prof. Halyna Teslyuk
4. Public Relations – UNWLA VP Lidia Bilous

Q&A after each presentation

5:30 – 6:30 OPEN DISCUSSION –

*This is **YOUR** organization!*

7:30 Dinner – **In honor of 200th anniversary of Taras Shevchenko's birth**

MONDAY, MAY 26, 2014

8:30 Breakfast

10:00 – 1:00 PLENARY SESSION

1. Report of Credentials Committee
2. Finance – Roma Shuhan
3. Adoption of Resolutions of XXX Convention
4. Address of the newly elected UNWLA President
5. Miscellaneous questions and suggestions
6. Adjournment of the XXX UNWLA Convention

(Lunch will be served during plenary session)

Матері України

Київ, 26 лютого 2013 р. До ста жінок зі свічками та терновими вінками вшанували пам'ять загиблих на Майдані. Всі вдягнуті в чорне, – вони довгим рядом принесли під Верховну Раду світлини Небесної Сотні.

Акцію солідарності з матерями, які втратили своїх дітей, провів створений у Львові Комітет жіночого спротиву. Почався захід із ранкової служби в Михайлівському соборі.

"Кожна з нас відчуває біль. Тепер молимося, щоб ті жертви були виправданими. Щоб на

трагічному фундаменті розцвіла українська держава", – розповіли учасниці.

Багато з них – членкині Союзу українок, Товариства Олени Теліги, Ліги українських жінок, Жіночого вибору, Марійського товариства.

Разом зі свічками жінки пройшли від Михайлівської площі через Майдан до вулиці Грушевського. Вінки з портретами вбитих майданівців занесли в коридор Верховної Ради.

"Щоб депутати, які ходять у Раду, дивилися на очі тих людей, які поклали життя", – повідомила одна з них, Лідія Бойчишин. З людьми вийшли спілкуватися Арсеній Яценюк і Олександр Турчинов.

Крім цього, жінки вирішили висловити зневагу до тих жінок-політиків, які могли відвернути масове вбивство, але всупереч багаторазовим проханням цього так і не зробили.

"Маємо ще другу частину нашого заходу - облаштуємо стовп ганьби. Три місяці ми не сиділи, склавши руки. Емоції висловлювали не перед телевізором. З різних сил ми боролися. Були наші жінки і на Майдані. Крім того, зверталися до таких осіб як Лукаш, Богатирьова, Лутковська, Бондаренко. Просили, щоб вони втрутилися і надоумили тих людей, які давали вказівки вбивати. Але вони нас, на жаль, не почули. Навіть не відреагували, не вийшли в ефір, не стали на телебаченні – ніяк не солідаризувалися з українським народом. Тому на стовпі ганьби будуть наші до них звернення і будуть імена тих негідниць, які не поворухнули й пальцем, аби зменшити страждання, щоб не пролилася на Майдані кров. А найтрагічніше, що після кровопролиття Олена Бондаренко з налитими очима казала, що "беркутівці" і ті, хто стріляв, не достатньо жорстоко поводитися з людьми, які відстоювали нашу з вами гідність. Тому їм ганьба. Матері обурені і хочуть справедливого суду", – повідомила Лідія Бойчишин.

Сам стовп ганьби для учасниць збили з дощок присутні поблизу чоловіки.

За даними Gazeta.ua.

РОЗДУМИ 17 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ

Сьогодні зранку за вікном – біло-біло. Дерева в інею, земля вкрита сніжком і ще трохи сніг падає... Нахлинули роздуми, тривожні роздуми...

Важкі переживання численних втрат українських патріотів і багато-багато щирих, благальних молитов. Більшість віруючих людей, когорти душпастирів-патріотів благають Господа Бога втрутитися в хід історії, вплинути на долю нашого народу.

На жаль, далеко не всі українці знають, вірять у силу молитви. Пожинаємо плоди тривалого перебування в імперії войовничого атеїзму. Та й впливи самодостатнього, успішного Заходу не привертають до Бога. Недарма ка-

жуть, що в добробуті люди схильні забувати, хто дарує їм цей добробут.

Минулого року відзначання 1025-ліття Хрещення України-Русі змусило українців дещо пригадати своє християнство, змусило згадати вплив вчення Ісуса Христа на розвиток нашої нації. Та не так легко очиститися від релігійного нігілізму й нехтування Божими Законами.

Можливо, саме для нашого прозріння випали на Україну не бачені ще нами, теперішні випробування?

Народна мудрість гласить, що нема зла, щоб на добре не вийшло. Перші підтвердження цього вже бачимо. Якимось несподівано вия-

вилились небайдужість, активність українців, причому не лише етнічних. Різко вибував патріотичний дух і здатність українців до самопожертви задля своєї Батьківщини. Чаша терпіння народу переповнилась, вихлюпнулася на майдани, здивувавши весь світ.

Здавалося б – несподівано. Але, може, символічно, що це сталося саме в ювілейний рік Хрещення України? І чи не знаменно, що на барикадах появилися численні священники різних конфесій; священство, якого безбожні керівники хотіли відділити від держави, показало, що їхнє місце невіддільне від народу.

Скільки богослужінь було відправлено і скільки людей, можливо, саме в такі хвилини пригадали своє християнство. І скільки, здавалося б, дивних подій відбувається в Україні. Як раптово змінилася влада! Як зуміли українські військовики і влада не відповісти на зухвалі військові провокації сусідньої держави-загарбника, не відповісти інстинктивним людським бажанням застосувати силу проти непроханих гостей? Тут мусив втрутитися палець Божий, щоб показати, що народ України мирний, виважений і стійкий.

Але до агресора це не дійшло. І ось з Божою допомогою піднімається Україна на захист своєї Вітчизни, захист чесний і справедливий. Сама Україна дивується, скільки добровольців зголошується до створення Національної Гвардії. Жертви героїв Небесної Сотні не налякали, не розчарували, а кличуть людей встати на оборону честі й гідності, на оборону Батьківщини!

А ще символічним видається, що вияви такої свідомості, такого героїзму припали саме на 200-літній ювілей Тараса Шевченка, великого, дивовижного Українського Пророка, дарованого Україні самим Всевишнім. Наш Кобзар, вболіваючи за український народ, будив його свідомість, вказував на всі позитиви й негативи української історії і закликав: "Борітеся, поборете, вам Бог помагає!"

І ось, мовби дарунок на ювілей Тарасові Шевченку, народ виявляє послухність своєму навчителю, встає на боротьбу. І повірмо нашому Пророку Шевченкові, що нам Бог допоможе!

Сьогодні, після вчорашнього псевдореферендуму, проголошеного україноненавистниками й російськими загарбниками, нема страху й розпачу, навпаки, триває затишшя, мовби час для осмислення всіма цього явища.

Думаю, що цей нібито референдум теж був дуже корисний для всіх нормально думаючих людей. Побачивши обурливі нехтування, потоптання й зневажання всіх політичних,

людських і Божих норм (законності й добровільності, чесності й правдивості, доброзичливості й людяності), багато обдурених і зазобованих прозріли, ті, хто сумнівався в злочинних намірах агресорів, отримали яскраве свідчення тих сатанинських намірів. До того ж оголошені результати є не лише обурливими, а й сміхотворними та показують, що їхні проголошувачі настільки отупіли, що не помічають відсутність будь-якої навіть натягненої правдоподібності. А ще той псевдореферендум виявив чітку, величну й гідну всякої похвали позицію кримських татар як вірних громадян України.

Сьогодні думаємо...

Влада думає над зміцненням української армії, яка свідомо руйнувалася минулими неукраїнськими керівниками, знаходить резервні кошти для цього, народ щедро складає пожертви на цю потрібну справу, сиплять кошти на створену телефонну лінію 565.

Західні країни думають над допомогою Україні та покаранням нахабного агресора, що нехтує всіма міжнародними законами й угодами.

Свідомі й чесні росіяни думають, як стримати своє безумне керівництво, якому Господь, як кару, розум відібрав.

І всі разом просімо у Господа для себе ласки мудрості й порядності!

А ще сьогодні подумки віддаю шану великому духовному й політичному провідникові Закарпаття отцеві-доктору Августина Волошину, 140-річниця народження якого виповнюється нині. Ревний душпастир, талановитий педагог, вчений, публіцист, письменник, оборонець української мови, політик і громадський діяч, легендарний президент Закарпатської України – неможливо переоцінити його ролі у національно-культурному відродженні закарпатців, у тому, що поневолені угорські русини поступово усвідомили себе закарпатськими українцями, частиною єдиного великого українського народу.

Багатогранна, всесторонньо талановита й самовіддано діяльна постать Августина Волошина може бути зразком для українців усіх часів і теренів України.

І знову мусимо згадати, і це доволі символічно, що Августин Волошин був підло знищений злочинною советською системою, спадкоємці якої тепер намагаються знищити Україну.

Це змушує думати, аналізувати, пильнуватися...

Лідія Купчик, Львів.

«Нас кличе дух героїв, що впали в боротьбі...»

Важкі та трагічні події відбуваються в Україні напередодні ювілейної XXX Конвенції США. Ніби колесо історії знову повертає нас в страшні часи сталінізму, роки Другої світової війни, коли вирішувалась доля України, коли нищилось все українське, проливалась українська кров.

Так, насправді, все починалося з мирного проєвропейського руху молоді, студентства Києва, які виростили і сформувалися у післярадянські часи, які органічно не сприймають жодної диктатури. Та після жорстокого розгону мирної акції студентства в ніч на 30 листопада 2013 року Україна прокинулася в іншому світі, а мирна акція студентства переросла в багатотисячний Майдан, Майдан проти диктаторського, корумпованого режиму Януковича. Жорстокі побоїща, знущання та перші вбивства сколихнули весь світ. Весь світ обійшли фотографії катованого Михайла Гаврилюка, фотографія Юрія Вербицького, 51 річного сейсмолога зі Львова, пораненого на Майдані, викраденого з лікарні бандитами, закатованого і покинутого з мішком на голові у лісі, “мученика зі Львова”. Проте Майдан не зупинився, не припинив протести проти диктатури уряду, бо це б означало, що погоджуємося на країну довічного в'язня.

Майдан вистояв. Майдан переміг. Висока ціна цієї перемоги – відійшла у краще життя “Небесна Сотня”, сотні поранених, і декотрі з них відходять, щоб зустрітись зі своїми побратимами “Небесної Сотні”.

Кажуть, що біда не приходять одна, наш північний сусід, ненависницький путінський режим не може сприйняти Україну, як демократичну, вільну державу. Почалася пряма інтервенція російської армії. І знову над країною нависла загроза, незважаючи на те, що цілий світ став на захист демократичних прав України. Українська спільнота у світі стала єдиним монолітом, котра душею і серцем була з Україною. І наші дорогі союзники не залишилися осторонь цих подій.

“...Нас кличе Дух Героїв, що впали в боротьбі...” – ці слова гімну США стали закликом на допомогу Україні. Екзекутива США терміново прийняла рішення про збірку коштів на гуманітарну допомогу Майдану. Кожного дня ми отримували телефонні дзвінки з питанням: як можна допомогти, з пропозиціями допомоги, і до сьогодні ми отримуємо матеріальну допомогу для Майдану. До половини

березня 2014 року на рахунок “Гуманітарна допомога для Майдану” отримано понад сто тисяч доларів.

Велику вдячність висловлюю від всієї України нашим союзникам, всім жертводавцям, що своєю жертвенністю і своєю душею були разом з рідною Україною в тяжкий для неї час. Спеціально хочу подякувати за щедрість 56-му Відділу США, що на Флориді, Окрузі Філядельфії, 111-му Відділу США, що в Каліфорнії, 75-му Відділу США в Нью Джеозі.

На 1-го лютого 2014 року на Майдан було передано 70 тисяч дол. На початках частина цих коштів була потрачена для придбання теплого одягу, їжі, медикаментів, на оплату кімнат, де могли зупинитись приїжджі майданівці. По 20-25 їх проживало в одній кімнаті, якщо це можна назвати проживанням, бо приходили, щоб помитись та відпочити бодай годину – другу. Після того, коли пролилась перша кров на Майдані, гроші були відправлені на лікування до Києва, Харкова, Львова, Ужгорода, в Кременчук. В першу трагічну ніч свої двері відчинив Михайлівський Собор для побитих студентів. Дякуючи духовенству, було врятовано сотні життів. 56-ий Відділ США з Флориди, не задумуючись, відправив допомогу Собору. Допомога також була відправлена в Патріярший Собор, який не стояв осторонь подій в Україні.

США допоміг в лікуванні активіста Майдану, помічника Руслана Лижичко, Сергія Радченко, котрий жорстоко був побитий в ніч на 30 листопада. 25 літній хлопець, спасаючи дівчину від рук беркутівців, сам потрапив в їхні “лабети”. Хлопцю проломали череп і дуже пошкодили мозок. Та після двадцятиденного перебування в комі Сергій повернувся до життя і пригадав все, що трапилось з ним. Сергій пише: «Я родився в сорочці. Двічі мав загинути і двічі чомусь лишився живий». Сергій – сирота, батьки загинули в автомобільній катастрофі, а він залишився живий. Будемо вірити, що наша поміч піде на добро цьому великому патріоту України.

Тепер нашим обов'язком є допомога родинам, котрі втратили своїх батьків, дітей, котрі були поранені і дехто з них ніколи вже не повернеться до праці. Ситуація в країні і далі залишається складною, Україна стоїть на порозі війни. Перших біженців з Криму, в основному це кримські татари, приймає Західна Україна. Невідомо, чи зможуть ці люди

колись повернутись до своїх домівок, тому і їм потрібна буде поміч.

Подаю кілька листів- подяк, які ми отримали з України.

“...Ваша допомога була вчасною, важливою і надихаючою! В найбільш тривожні дні – від нападу з ножем на організатора харківського Євромайдану Дмитра Пилипця до закупівлі бронжилетів від пострілів Беркуту в Києві – ми мали Вашу допомогу! Дякуємо!” – **Єгор Соболев**, голова Люстраційного комітету при ВР України.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Вельмишановні Союзянки Америки!

Від імені опозиції та від себе особисто хочу виразити вдячність всім членкиням Союзу Українок Америки за надану допомогу нашому Майдану.

Ми були зворушені Вашим вчинком. Допомога була використана для побитих студентів, для закупівлі теплого одягу, а також для потреб кухні. За день "наша кухня" обслуговувала до 2 тисяч людей.

За це вам велика вдячність і низький поклін.

З великою повагою

ВО "Батьківщина" Василь Пазиняк

«Шановні Союзянки Америки!»

Хочу висловити слова великої і щирої подяки за ваш вклад у нашу Революцію Гідності!

Завдяки вашій фінансовій і моральній підтримці на Майдані було врятовано не одне життя. Адже, з одного боку, ми знали, що за нас переживають і підтримують українці з-за океану, а це додавало сил, а з другого боку, за рахунок вашої фінансової допомоги на Майдані було закуплено одяг для людей у люті морози, їжу для бійців Самооборони, медикаменти для хворих, а також якраз напередодні 18 лютого бронжилети та інші засоби захисту.

Окрім того, гроші були спрямовані на лікування побитих 30 листопада та 1 грудня студентів, на допомогу храму УГКЦ, який прихистив багатьох майданівців.

Ви знаєте, те, що творилось в Києві на Майдані всі ці 3 місяці, а особливо у ті три страшні дні з 18 по 20 лютого, словами не передати. Це наче страшний сон! Ті медики-волонтери, які працювали весь цей час, напевне, до кінця життя не забудуть обличчя вбитих і поранених, ні в чому невинних людей, знищених режимом Януковича. Багато людей з Майдану, в тому числі і медиків, отримали важку психологічну травму, особливо в останні дні, адже там було вбито і поранено їхніх друзів, братів, батьків. Серед медиків-волонтерів було безліч молоді 17-25 років (студентів, інтернів, молодих лікарів), які, можливо, ще не бачили смертей. Ці діти подорослішали за цей період на декілька років. Наші медики піддавались на Майдані великій небезпеці. Як лікар, хочу зазначити, що під час заворушень і 19- 22 січня, і 18-20 лютого, незважаючи на те, що у всьому світі медиків ніколи не зачіпають, то у нашій країні Беркут за наказом Януковича жорстоко бив, калічив і навіть стріляв у лікарів, які виконували свої обов'язки: надавали медичну допомогу пораненим з обох сторін (і мітингувальникам, і беркутівцям).

Нам дуже дорого далась ця перемога над бандитською зграєю Януковича. Життя "Небесної Сотні", скалічене здоров'я близько тисячі людей, цвіту нації. Занадто високу ціну заплачено за право жити у вільній, демократичній державі. Зараз ми молимося за те, щоб до влади прийшли патріотичні лідери, щоб в нашій країні був мир.

Дякую кожному з вас, хто підтримував Майдан в ті важкі часи.

Слава кожній Союзянці, слава кожній родині, яка допомагала нам, українцям на Майдані!

Слава Україні! Героям Слава!

З повагою, лікар **Марія Фуртак.**»

Від себе особисто особливу подяку хочу висловити всім нашим шановним Союзянкам за їхню жертвенність, розуміння та підтримку, за їхню безмежну віру і любов до України та українського народу.

Ірина Рудик,
референтка Суспільної Опіки СУА.

Просимо надсилати ваші матеріали, питання та пропозиції або по-українськи, або по-англійськи на адресу:

unwlaourlife@gmail.com

ЖІНКА В ЖИТТІ І ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Закінчення з минулого числа

Шевченка глибоко вразили ці докори надзвичайної дівчини. Ще ніколи не зустрів такої співзвучної жіночої душі, такого ентузіастичного захоплення його особою. Чим більше Варвара виявляла своє глибоке зацікавлення ним, тим більше Шевченко робився стриманим.

При кінці його перебування в Яготині княжна надихнула його до дальшої творчості. Основний мотив поеми "Безталанний" – жаль героя, що ніхто його не розуміє, його самота і розчарованість. Перед героєм розкривається порожнеча його життя. Приязні друзів йому не вистарчало. Бажав він вогню душі, але нікого було любити, а серце мучилось і в порожнечі завмирало. Доля одну лише путь йому призначила – йти до могили. По смерті залишається тільки велич його духа. Риси поеми байронівського типу Шевченко робить своїм стилем особистих переживань. Шевченко наділяв героя своїми власними прикметами і таким метафоричним способом дав знати князні, чому він був таким, як видавався і чому не міг бути інакшим.

Після перебування в Яготині Шевченко поїхав до рідної Кирилівки. Там увагу поета звернула на себе молоденька дочка отця Григорія Кошиця – Федося. Два роки раніше Федося була вже захопила уяву поета, і теперішній приїзд був зв'язаний з його бажанням одружитися. Почуття до гарної Федосі поглибилися, і Шевченко посватався до неї. Хоч поет дівчині подобався, отець Кошиць не хотів віддавати дочки за колишнього наймита. Федося не змогла пережити такого нещастя і пізніше збожеволіла. Несправедливе відношення родичів мусіло глибоко засмутити поета і відчинити йому очі на їхню поверховість і лицемірність.

Проживши роки казарменним життям без родини і рідко в жіночій товаристві, у 1854 р. у Новопетровському форті Шевченко знайшов у пані Агаті – дружині коменданта Ускова – співчутливу людину. Писав про неї другові Залеському: "Якби не це одне-єдине моєму серцю рідне, не знав би я що з собою робити". Була це платонічна любов романтика. Товариство Агати було ліками проти його оточення і сірих скель, пісків і тупих та часто п'яних військових. Не дивно, що серед такої пустелі поет ідеалізував жінку, яка розбуджувала у

нього почуття щирого захоплення, почуття, що було органічною потребою. Але не довго Шевченко переживав ці теплі, ніжні емоції до пані Агати. Чарівні прогулянки скінчилися, коли знайомі звернули її увагу на їхню непристойність. Повітряний замок, побудований Шевченком, розвалився, і вся чарівність зникла. Тверезим розумом Шевченко побачив ситуацію такою, якою вона була в дійсності. Пані Агата виявилася провінційною манірною дамою з поверховими міщанськими зацікавленнями. Силою фантазії Шевченка вона обернулася в "бездушну кокетку". Почуваючись зрадженим, поет писав: "Моя моральна, моя одинока підпора і та тепер захиталася і враз пуста бездушна стала".

Постать жінки у творчості Шевченка перестала бути джерелом чистих заспокоїливих вражень. Поет створив образ фатальної жінки-міщанки у повісті "Художник", і додав "ліричний відступ" посвячений пані Агаті, називаючи її "дерев'яною лялькою".

Одна жінка, яка глибоко імпонувала Шевченкові із її оповідань, була молода письменниця Марко Вовчок. В її творчості поет високо оцінював захист людських прав і протести проти рабовласництва. Шевченко присвятив письменниці свій "Сон", а в Петербурзі після знайомства з нею написав вірш "Марку Вовчку". Шевченко дивився на неї, як на рідну доньку і був готовий передати їй свою мистецько-громадську місію.

Але ще тричі прийшлося Шевченкові розчаруватися поведінкою ідеалізованих ним жінок. Описи в романах останніх трьох років життя поета віддзеркалюють важливі риси його світогляду. Опинившись у Нижньому на початку 1858 р., сорока чотирьохлітній Тарас пішов до театру на виставу "Москаль-чарівник". В ролі Тетяни виступала п'ятнадцятилітня Катя Піунова. В українському строї, повна молодією енергії актриса полонила уяву поета, і знову Шевченко створив новий надхмарний замок. Він закохався в ідеал дівчини в постаті Тетяни, і вже бачив її успішною актрисою. Поет намагався, за його словами, "вирвати її з цього затхлого болота." Він вчив Катю створювати глибші театральні образи. Коли він їй освідчився, поет написав у своєму щоденнику: "Я зовсім не здатний до ролі аманта. Вона мабуть прийняла мене за божевіль-

ного або просто за п'яного та ще й негідника". Цілковитим посивілий і з довгою сивою бородою Шевченко себе тверезо оцінював. Батьки Півунової неодверто відповіли на сватання, казали, що Катя "ніби-то прийняла його несподіване сватання як театральну сцену". В кінці Катя використала зв'язки поета з харківським театром, і як тільки підписала згоду з директором театру, відверто показала свою фальшивість. Приголомшений, розчарований Шевченко написав в щоденнику: "Я бачив у ній майбутню дружину свою, ангела-хранителя свого, за якого готовий був покласти свою душу". Поет не міг не бачити до чого може довести його необережність. Але і не міг змінити своєї відкритої щирої натури, яка не піддавалася практичним компромісам.

І ще раз потерпів. У 1859 р. Шевченка тягнуло поїхати на Україну після дванадцяти років. Йому набридло бурлацьке життя. Хоч він і був оцінений в найвищих інтелектуальних колах, як російських, так і українських, на нього нахлинула самотність. Він писав до пані Марії Максимович: "Оженіть, будьте ласкаві, а то й пропаду бурлакою на чужині. На те літо буду в Києві на Михайловій горі, а ви там під явором або під вербою поставте завітчену княгиню. А я піду погулять та й зустріну її. Полюбимось та поберемось. Бачите, як просто і як гарно."

В Шевченковій уяві його міфологічна завітчена княгиня жила. Він мріяв знайти дружину

*"Щоб з нею у двох дивитися з гори
На Дніпро широкий, на яри
Та на лани широкополі".*

Його перебування на Україні прийшло до наглого кінця. Через донос про його "бунтовання народу" поета заарештовано. У Петербурзі Шевченко переживав свою гірку самоту:

*Якби з ким сісти хліба з'їсти,
Промовить слово, то воно б,
Хоч і як-небудь на сім світі,
А все б таки якимось жилось.
Та ба! Нема з ким. Світ широкий,
Людей чимало на землі...
А доведеться самотнім
В холодній хаті кривобокій
Або під тином простягтись.
Або... Ні. Треба одружитись,
Хоча б на чортовій сестрі!
Бо доведеться одурити
В самотині.*

У листі до Варфоломея Шевченка Тарас несподівано виявив проект одружитися з

Харитою Довгополенківною – молодою кріпачкою, що була служницею у Варфоломея і з котрою Шевченко міг тільки коротко зустрітися. Шевченко сам передбачав наслідки несподіваного сватання такими словами: "Може Харита скаже, що вона вбога, сирота-наймичка, а я багатий та гордий, то скажи їй, що в мене багато дечого нема, а часом і чистої сорочки; а гордості я ще в моєї матері позичив, у безталанної кріпачки". Варфоломей старався відвести Шевченка від його наміру, зауважуючи, що письменник ще гірше відчував би нудьгу з жінкою, яка не змогла б його зрозуміти. Шевченко гнівався на такі поради і відписав: "Я по плоті й духу син і рідний брат нашого безталанного народу, та як же себе поєднати з панською кров'ю?"

Сама ідентичність поета була зв'язана з українським народом в нераціональному житті своєї фантазії. Шевченко шукав в дійсності українську молоду кріпачку, яку створив у своїй поезії. Майже рік довідувався він про Хариту, яка існувала в його уяві як ідеал простої сироти. Тільки чутка, що Харита завела інший роман, знеохотила поета.

Останній пошук дружини – трагічний епізод, який приблизив смерть Шевченка. Письменник запізнав покоївку Ликеру Полусмаківну у Стрельні у жінки Куліша та її сестри Наді Забілиної. Несподівано раптово Шевченко освідчився Ликері і повідомив пані Куліш про його намір. Кулішова відверто остерігала поета щодо морального характеру Ликери. Але ліниву неохайність і корисливість првчоту Шевченко прийняв за селянську простоту. Ликера була для нього фатальний тип. Ликера виявилася позбавленою вільного внутрішнього життя, замкнена у самолюбстві і примхах. Всі моральні недотягнення своєї нареченої Шевченко пояснював "рабством". Він брав на себе місію, як із Півуною, врятувати її від падіння і надіявся, що "воля і достаток змінять її на найкраще." Але слова поета про вимріяну хатиночку в гаю біля Дніпра були згублені на Ликері. Як пані Куліш писала: "Ликері хочеться бути пані, а він шукає простоти і рідного слова. Поет і проза. Він створив ідеал і не хоче поглянути на Ликеру простими очима." Роман іронічно скінчився з яскраво неморальною поведінкою Ликери з учителем, якого найняв сам Шевченко. Розчарований поет сказав Костомареву, що це була історія "Дон Кіхота з Дульцінеєю, що він був закохався в уяві."

Геній є певного роду Дон Кіхот, і Шевченко лишився справжнім бурлаком до кінця життя, паралізованим в реальному житті. Його

ідеалізування жінки походило з емоційно напруженого світогляду, який переростав дійсність. Образ жінки в його творчості пов'язаний з браком її в особистому житті.

Тарас давно був став під вінець з єдиною музою, яка була йому вірною. Знаючи, що смерть за плечима, Шевченко востаннє розмовляв із своєю самотньою незрадливою дружиною:

*Чи не покинуть нам, небого,
Моя сусідонько убога,
Вірші нікчемні віршувать,
Та заходиться рштитувать
Вози в далеку дорогу,
На той світ, друже мій, до Бога,
Почимчикуєм спочивать.
Втомилися і підтопталися,
І розуму таки набралися,
То й буде з нас! Ходімо спать,*

*Ходімо в хату спочивать...
Весела хата, щоб ти знала!..*

Образ жінки у творах Шевченка органічно пов'язаний з його самотою і внутрішньою боротьбою. Митець ідентифікував з жіночою ніжністю і красою, хоч об'єктивно змальовував її уразливість. Особисті переживання поета переходили метаморфозу, коли він змальовував складні портрети дівчини-жінки в контрасті до їх сірих обставин. Шевченко постійно зображував ідеал вірної подруги, до якої прагнув усіма силами:

*О думи мої! О славо злая!
За тебе марно я в чужому краю
Караюсь, мучуся... але не каюсь!..
Люблю, як щиру, вірну дружину,
як безталанну свою Вкраїну!*

OUR COVER ARTIST

Sofika Zielyk, a native New Yorker, started making Ukrainian Easter eggs or “pysanky” when she was six, having learned the basics of this traditional Ukrainian craft from her mother. Since that time Sofika has been sought after by museums, festivals, art fairs, and other venues throughout the United States and other parts of the world.

Sofika, who holds a degree in art history from New York University, has lectured on the art of *pysanky*, and has conducted demonstrations and workshops at the Metropolitan Museum of Art, the American Craft Museum, the Museum of Natural History, F.A.O. Schwartz, and the Cathedral of Saint John the Divine in New York City. In the nation’s capital, Sofika has exhibited her art as part of the Smithsonian Resident Associates Program, as well as at the Embassy of Ukraine and the Russell Senate Building on Capitol Hill. Her eggs have adorned the window display of the famed Steuben Glass store in New York City. Sofika has appeared on numerous TV shows: **ABC Eyewitness News**, **ABC’s The Home Show**, **WNBC’s Good Morning Today New York, Capital Edition** (an information show in Washington, DC), and in a documentary highlighting the work of the Ukrainian Museum in New York, which was aired by Japanese television.

Most recently, photographs of Sofika’s works have been prominently featured in the book *Festivals of the World: Ukraine* published by Times Editions as well as in a coffee-table book, *Decorative Eggs*, published by Crescent Books. In early 1993, a bilingual book, *The Art of the Pysanka*, by Sofika was published in Ukraine.

Sofika Zielyk has recently been accepted as a full-fledged member into the prestigious Association of Folk Artists of Ukraine and is the first American of Ukrainian descent to be invited to mount a traveling exhibit of Easter eggs in Ukraine. Following a three-month stay in the city of Kaniv, the exhibit of 250 chicken, goose, and ostrich eggs was moved to the Ukrainian capital, Kyiv. Currently, the exhibit is traveling throughout Ukraine.

ДО УВАГИ МИСТЦІВ І ШАНУВАЛЬНИКІВ МИСТЕЦТВА!

Редакція журналу приймає фотографії доброї резолюції (у форматі JPG) з праць мистців українського походження, котрі будь-коли малювали або виставляли свої праці в США, для розміщення на обкладинці «Нашого життя». Просимо надсилати Ваші пропозиції та фото електронною поштою до редакції «Нашого життя» (unwlaourlife@gmail.com) та до нашого мистецького координатора Уляни Зінич (uzinych@comcast.net).

«КОБЗАР»

Скорочено

– Дідуно, а що би то я взяла почитати – збиралася Ліда на рибалку та вирішила прихопити зі собою якусь книжечку.

– О, то що ти збираєшся: рибу ловити чи книжку читати, бо разом то неможливе, – перепитав її дід Василь.

– Та... запнулася Ліда, – якщо не буде клювати, то трохи почитаю, – викрутилася.

Ліда, біляве дівча, років п'ятнадцяти, приїжджало з батьками кожного літа на канікули до діда і бабці на село...

Хата дідова стояла на горбочку, а в кінці городу, в долині був великий став. Ліду він так і притягував своєю красою. Вона могла годинами просиджувати десь в купці верболозу, щось читаючи і спостерігаючи за невідомим життям на поверхні водяної гладі, або просто милуючись плакучими вербами, які топили свої гілочки у воді. Тепер до всього цього додався ще й інший інтерес. Дмитрик, сусідський парубок випросив у діда Василя можливість навчити його внучку, Лідочку, рибалити.

Ліда і раніше ловила його зацікавлені погляди на собі. Вона була скромною та гордою дівчиною, мала строге домашнє виховання. Хоч Дмитрик її захоплював теж: студент, високий, стрункий, спортивний, чорноокий з сліпучо-білими зубами і приємною усмішкою – парубок-красень. Як появлявся він у селі (теж приїжджав на канікули до родичів) всі дівчата, як по команді, вдягали якнайкраще своє вбрання та не минали можливості пройтися попри його ворота, щоб не звернути на себе увагу...

– Щось ти дуже довго сьогодні возишся, Дмитро давно пішов, – зауважив дід.

– То що мені Дмитро, – зашарілася Ліда, – пішов, то нехай ловить.

– Яку б це книжку взяти, – думала, перебираючи вже по кілька разів прочитані книжки на полиці.

– А, візьму «Кобзар», – вирішила. – То така книжка, що можна читати її щодень і завжди щось цікаве і нове для себе відкриєш.

– Справді, – задумалась, – ця книжка для українця, мабуть, друга після Біблії. В кожній хаті є «Кобзар». Читають його дідуся і бабусі малим дітям, вивчають школярі, сту-

денти. Деклямують вірші, співають Шевченкові пісні дорослі. Який то був величезний талант наш Тарас.

– Ой, та пізно вже, – спохватилася, – сонце високо. Поверх легенького літнього платтячка в дрібненькі квіточки накинула на себе спортивну курточку та з книжкою під рукою вискочила на ганок, де вже чекала в кутку на неї, підготовлена дідусем лісочка – вудка. Взяла її і вибігла на подвір'я, а далі, перетнувши садок, через перелаз вийшла на стежку, яка спускалася попри город до озера...

– Привіт! – Здалеку побачив її Дмитро. Взяв вудку від Ліди, що підійшла, і вправно начепив на гачок черв'яка. Закинув вудочку у воду, а другий кінець дав Ліді в руки і хвилиночкю постоявши, пішов до своїх вудочок.

Це передавання вудочки з рук в руки завжди було якимось особливим ритуалом для обидвох. Дмитро завжди старався доторкнутися до Лідиної руки, або, ще більше, якщо вдавалось, легенько покласти свій великий палець зверху, ніжно заглядаючи їй в очі... Ліда прожогом висмикувала свою руку, як обпечену і п'янка млість розливалася по її тілу, така приємна, що вона довго ще після того стояла, дивлячись на воду... боялася поворухнутися, щоб не сполохати щасливу мить.

Сонечко вже добре пригрівало. Ліда зняла з себе курточку, сіла на пенюк, відкрила книжку... Та не довго їй довелося зачитуватися...

– Дивись, в тебе клює! – вигукнув Дмитро.

– О, справді, – спохватилася Ліда. Вона встала, поклала книжку на пенюк, ступила крок ближче до води і щосили смикнула вудочку вверх. На кінці жилки тріпотіла невеличка рибина. Від цього різкого руху рибка впала позаду Ліди. Та жилка змела книжку з пенька і в миттєвість ока та опинилася у воді.

– Книжка! – тільки встигнула крикнути Ліда і ступила крок у воду, не думаючи ні про що, рятуючи «Кобзар». Та берег був крутий. Ніхто не купався в цьому місці, бо відразу була глибина. Ліда вступила у прірву. Одразу щось холодне і важке вчепилося їй до ніг і почало тягнути кудись вниз, все глибше і глибше... Та, падаючи, вона вхопилася руками за лозини від куща, що ріс при березі. З усієї сили трималася, як за спасіння, та руки все слабшали і слабшали...

– Тримайся! – скрикнув Дмитро, похоловши від побаченого, і кинувся у воду.

Він плавець був добрий. Якесь мить. І він був уже біля Ліди, обхопивши її за поперек.

– Пусти лозу, пусти, пусти!.. – кричав.

– Пусти, бо втопимось обоє! Тримайся за мене!

– Як це втопимось обоє? – блискавкою вдарило їй в скроні, і вона повільно, тремтячи, відпустила спочатку одну руку, вчепившись нею за плече Дмитра, потім... другу... Дмитро вмить опинився під нею, скинув її, як важкий лантух, собі на плечі і поплив... на міліну...

Нарешті, під ногами Ліда відчула ґрунт, та не відпускала, продовжувала міцно триматися Дмитрових плечей. Дмитро повільно і впевнено, крок за кроком виводив її з води... Вже на безпечній глибині він зняв її руки зі своїх плечей, повернувся, притиснув до себе і з якимось особливим почуттям, яке проймало все його єство і йшло з глибини душі, вимовив: «Мила, кохана моя Лідочко, я міг тебе нині втратити. Я не зміг би жити без тебе, я так тебе люблю». Він цілував її мокре волосся, очі, ніс, шию, плечі... Переповнений почуттів, міцно пригортав до себе, обсипав поцілунками обережно, ніби боявся розхлюпати своє щастя. А вона, відчуваючи тепло його дихання на своїх грудях, навіть не пручалася. Їй здавалося, що все це якийсь сон, а може фільм, де вона грає якусь роль.

– Ти вся тремтиш, ти змерзла, йдем – і вони повільно побрели до берега. Тепер вже Дмитро тримав Ліду за плечі, притискав до себе, стараючись зігріти.

– Ти хочеш піти додому? – якось боязно спитав.

– Додому? Як? Така мокра, що я скажу бабці? Як поясню дідові? Вони більше ніколи не пустять мене на ставок. А як же Дмитрик? – майнуло в голові. Вона теж його любила, хоч завжди проганяла від себе цю думку...

Тільки тепер Ліда відчула, як змерзла насправді. Їй здавалося, що разом з нею тремтить вся земля. Та сонечко пригрівало, ласкаючи своїми теплими променями. День видався напрочуд гарним. Ліда стояла, дивилася на

воду і сльози повільно одна за одною скочувалися по її дрібненькому личку. Вона не плакала, ні. Чи то від пережитого, чи від якогось безсилля, що охопило її, сльози просто котилися самі, і вона навіть їм не забороняла, не витирала. Дивилася, як якийсь маленький парусник плавав на воді. Дивилася і не бачила його... Та потім, десь, ніби з глибини підсвідомості, виринуло: «Книжка. Це моя книжка. «Кобзар»... Книжка була вже далеко від берега, щораз більше намокаючи та заглиблюючись у воду.

– Ти плачеш? – зауважив її сльози Дмитро.

– Я не плачу – майже беззвучно відповіла Ліда, продовжуючи дивитися на потопаючий парусник.

Провівши поглядом її погляд він побачив, що вона дивиться на книжку на воді.

– Тобі шкода книжку? Та ти мало не втопилася через неї! Я тобі куплю десять таких. Знайшла чого плакати. – Та, замислившись на хвилину, додав: «Почекай, а ти права. Саме ця книжка варта уваги. Зараз, і стрибнувши у воду, поплив рятувати «Кобзар». Дмитро плив швидко, і за якусь мить книжка вже була у нього в руках.

– На. – повернувшись до берега, доручив Ліді і додав – бережи її, як талісман нашого кохання...

Довго потім, листок за листком, Ліда сушила «Кобзар».

Дід був незадоволений неухажливістю внучки, яка намочила його улюблену книжку.

– Ти не розумієш, що ти зробила – сварився. А потім, в якійсь задумі, вимовив: «Що довше я живу, тим частіше відкриваю цю вічну книгу. До кожного випадку життя можеш підібрати для себе рядки. Наче і про мене писав Тарас...»

Згодом, одружившись, Дмитро і Ліда подарували дідові новий «Кобзар». А цей, старий, з зім'ятими та вилинялими на сонці листками, зберігали, як сімейну реліквію. Великий Тарас таким незвичним способом зумів поєднати їхні серця.

Людмила Цапко.

Тарас Шевченко

**Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата, –
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати.
Благословить дітей своїх
Твердими руками
І діточок поцілує
Вольними устами.
І забудеться срамотня
Давня година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечірній
Тихо засяє...
Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!**

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

THE FUTURE OF THE UNWLA IS IN OUR HANDS!

The upcoming convention is the first in thirty years to be held in the New York City area, the very place where our organization was born. There is much to be proud of and to reflect on at an event like this, but we should also use it as an opportunity to look forward. This important gathering will afford us a platform for evaluation and discussion. As we do so, let us remember our accomplishments but at the same time keep the convention slogan in mind—**The future of the UNWLA is in our hands.** Our future is indeed the responsibility of each and every one of us.

As the UNWLA approaches its 90th anniversary in 2015, we can boast that united we are a highly-respected organization, one founded on ideals which are backed up with concrete and positive actions; the UNWLA is an organization which connects both generations and immigrations. We are fortunate that together we have such a wealth of wisdom, experience, and **knowledge.** Over the past three years, we've seen our branches-at-large and our members-at-large numbers grow. This is a fairly new phenomenon and we should ensure that this increasing pool of talented membership is nurtured. We have witnessed the growth of some of our Regional Councils, while others are facing challenges. This is an area where evaluation and discussion is essential. **The future of the UNWLA is in our hands.**

It has been more than twenty years since Ukraine became independent—we rejoiced then, **renewed the UNWLA's partnership** with the Ukrainian Women's League of Ukraine, and continued developing our projects in Ukraine. However, history repeats itself, and Ukraine once again finds itself in turbulent times. The role of our organization has always been influenced and defined by current

Meeting of Archbishop Leonard Blair, Archbishop of Hartford, with representatives of Ukrainian-American organizations at the Chancery in Hartford.

needs and, once again, it has been so in the final months of 2013 and has carried through into 2014. Besides the immediate response to the Maidan and its aftermath, we have and will continue to examine the future path of our work and our projects in Ukraine while steadfastly supporting all facets of human rights. Past experience will guide us into the future.

The UNWLA is continuing to participate in rallies, demonstrations, and letter-writing campaigns in defense of Ukraine's territorial integrity and its citizens' basic human rights. On February 28th, Roma Shuhan, UNWLA Financial Secretary, represented the UNWLA at a community meeting with U.S. Senator Charles Schumer. Current events in Ukraine were discussed, and his continued support was requested. (Senator Schumer participates in the annual Holodomor commemorations at St. Patrick Cathedral). **During this meeting Senator Schumer stated, "Now that we have moved past a failed regime in Ukraine, I believe our nation should do whatever it can—diplomatically and economically—to help the Ukrainian people during this time of transition. The Ukrainian people are strong, but they need our support as they rebuild following the turmoil of the past few months. I plan to work with the Ukrainian community here in New York to figure out the best way to help in the weeks and months ahead."** On March 6th, Sofia Hewryk, Vice President for Cultural Affairs, Mariya Andriyovych, Member-at-Large, and I traveled to Washington, D.C., for a rally in front of the White House in defense of Ukraine's territorial integrity and against the Russian invasion of the Crimea. Many UNWLA members participated—from New York, New Jersey, Connecticut, Pennsylvania, Ohio, Illinois, and the Washington, D.C., area.

The next day, on March 7th, Vice President Ulana Zynych participated in a Connecticut community meeting with Roman Catholic Archbishop Blair of the Archdiocese of Hartford, Connecticut. Plans for an ecumenical service of

prayer for Ukraine in a Roman Catholic Church in early April were discussed.

On March 13th, I attended a rally in front of the United Nations to welcome Ukrainian Prime Minister Arseniy Yatsenyuk to New York for an appeal to the UN Security Council. A World Federation of Ukrainian Women's Organizations delegation and I attended the Security Council session itself.

The acting Prime Minister of Ukraine reiterated that **Ukraine's territorial integrity** was challenged by Russia but that Ukraine is willing and anxious to address and reverse this situation peacefully at any time Russia is willing to do so. All members of the Security Council, both permanent and temporary, **upheld Ukraine's position**, except, of course, Russia and China. On Friday, March 14th, we were able to attend a press conference about the upcoming referendum in the Crimea. Appearing at this conference were Ukrainian Ambassador to the UN Yuriy Sergeyev, Ukrainian Congress Committee of America President Tamara Olexy, Ayla Vakkali, USA Representative of the Crimean Tatar Assembly, and Rabbi Yakov Dov Bleich, Chief Rabbi of Kyiv and Ukraine. All presenters focused on the fact that Ukraine was seeking to evolve as a truly democratic country, without a corrupt leader, and underscored the volume of disinformation being floated regarding friction between the East and the West in Ukraine. We had a chance after the

Seminar at the UCU.

press conference to chat with both Rabbi Bleich and Ms. Bakkali. Each offered us insight regarding their respective communities in Ukraine. The strong and common thread was that both were seeking a free, democratic, and independent Ukraine so that their communities could continue to thrive.

Being able to make these efforts on behalf of our brothers and sisters in Ukraine is a privilege. We should emphasize to Ukrainian-American women that, as a national organization, the UNWLA can best represent our interests during such events. There is strength in numbers and in unity. For this reason, we invite ALL women of Ukrainian descent to come and learn about the UNWLA at its XXX Convention, for not only ***the future of the UNWLA is in our hands— together we could make a difference in the diaspora and in the lives of Ukrainians in Ukraine.***

*God gives us so many reasons to rejoice
and Easter is a time of year to remember
what is most important in life.*

CHRIST HAS RISEN! INDEED HE HAS RISEN!

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ СТУДІЙ

100 дол.

Уляна Лоза.

50 дол.

З нагоди 50-ліття 78-го Відділу СУА.

Христя Соневицька.

In memory of **Maria Borkowsky** –

\$100

Myron and Maria Moroz; Charles and Christina Bartash.

\$50

Orest and Maria Kozicky; Robert Waschuk.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

THEY PRAYED FOR PEACE AND REMEMBERED THE DEAD

by **Ulana Zynych**, 1st Vice President

During and after the 10:30 liturgy, Ukrainians at St. Michael's Ukrainian Catholic Church in New Haven, CT, remembered the estimated 80 men and women who had just recently died at the **Maidan in Kyiv while “fighting” for human rights in Ukraine.**

Parishioners were joined by U.S. Senator Richard Blumenthal, D-CT, Mayor Toni Harp, and former Congressman and University of New Haven President Larry DeNardis, who was part of a team of international election observers in Ukraine back in 2004.

Following mass, during the memorial service (*panakhyda*) all held lit candles as they walked silently to the church hall. Here the names of the fallen Maidan victims were read—a somber moment indeed.

Myron Melnyk, Director of the Ukrainian Studies School at St. Michael's, told the crowd of well over 100 people that the names read were only **“a partial list” since the death toll had climbed over 80 by Sunday morning.**

Despite very recent tumultuous change in Ukraine that many people in the room viewed as positive, **“it's not a time for euphoria because the hard part starts now,” Melnyk cautioned.**

Blumenthal, who also attended similar gatherings on Sunday at St. Vladimir Cathedral in Stamford and the Ukrainian National Home in Willimantic, told the crowd that, as a father of four children, **he could not “help but feel the pain and the grief of losing such young, wonderful people.”**

“On an occasion like this... the hearts and prayers of my family go out to the people of Ukraine, the families who have lost loved ones or who've been injured...,” Blumenthal said. “We are here today, very simply, to make sure that their lives are not lost in vain,” he added. One goal is to insure “that there will be a path to self-determination and democracy and freedom...”

Blumenthal continued that the U.S. should provide aid to Ukraine. He called not only for sanctions against perpetrators, but for aid such as the **provision of natural gas, “so [that] people of Ukraine are not blackmailed by any country,”** meaning, of course, neighboring Russia.

“My prayer this morning is not only for Democracy, but for an end to the bloodshed, so that young people... will be part of a living fu-

Branch 108 members remember the fallen heroes of the Maidan.

ture...,” Blumenthal said, “and the United States of America should hopefully lead the way.”

Mayor Harp expressed solidarity with the **group and marveled at the “sweet and beautiful spirit” that was present in the church during services.**

Representing Rosa DeLauro, Congresswoman from Connecticut, Nick Severia read a statement from her, which said, among other things, that **“my thoughts and prayers are with you.”**

While most in the crowd were associated with St. Michael's, one young woman, Oksana Kirichenko, a native of Kyiv and now a member of St. Mary's Ukrainian Orthodox Church in New Haven, said that at St. Michael's Church, as on the Maidan, people from both the Ukrainian Catholic and the Ukrainian Orthodox faiths stood together.

DeNardis, who has become somewhat of an expert on Ukrainian affairs since serving on an international delegation to oversee the 2004 elections and later some of the parliamentary elections, expressed his **“very fervent hope” that the current events would complete the “Orange Revolution.”**

Ulana Zynych, member of New Haven Branch 108 of the Ukrainian National Women's League of America and Vice President of the National Board, took a few minutes to inform those present of a fundraising effort undertaken by the UNWLA to provide humanitarian aid to those affected by the Maidan protests. She was amazed and moved by the generosity of this small community which, within less than an hour, donated over \$4,000.

Following this meeting, Branch 108 members continued to the home of Maria Antonyshyn for their annual meeting. Here again, these women remembered the fallen heroes of the Maidan in solemn prayer.

THIS IS FOR YOU, MAMO!

by **Olia Rudyk**

He looked at the picture in the palm of his hand and whispered, “**Mamo, tonight is for you!**” Then, quickly placing the photo of his mother back into a pocket close to his heart, he opened the dressing room door and stepped out. The stage manager was yelling, “**Show time! Places please!**” He hurried to position himself for his stage entrance. Was this a dream? Should he pinch himself? He was in L’viv at the National Academic Opera and Ballet Theater named after Solomiya Krushelnytska, ready to step onto the stage and play the most important role of his life: Zaccaria, the high priest in the three-act opera **Nabucco** by Verdi. This was a grand opera house, and L’viv was his mother’s birthplace. She had loved this city passionately. Her family—his relatives—were in the audience. Not only was it their first time inside this majestic theater, but also the first time they would be seeing an opera, and he had the lead bass role! Again he pinched himself. It was real. It was a true success. Today he achieved more than his mother had ever hoped and prayed for him. He was walking out onto an opera stage in Ukraine!

How does one define success? The definition varies from person to person. Is it the amount of money we have or the material things we possess that determine our success? Perhaps many of us use these things as barometers and feel accomplished because of our wealth and the assets we own. A performer defines success quite differently. His success can only be measured by audience approval. On December 21, 2013, as the last musical note of **Nabucco** filled the air of the L’viv Opera House, Bass Stefan Szkafarowsky watched the audience rise to their feet with applause, request countless curtain calls and present him with bouquets of flowers. At that moment, Stefan Szkafarowsky knew his performance was indeed a triumphant success.

Stefan Szkafarowsky began singing at a very young age. His lifelong career has taken him on many journeys performing in opera houses and theaters throughout the United States, Canada, the Caribbean, South America, the Far East, and now to Ukraine’s most elegant and cultural city, L’viv. The L’viv Opera Theater is a very impressive and dramatic structure. It was erected in the late 1890s in a classical style with forms and details characteristic of Neo-Renaissance and Baroque architecture. The interior of the theater is exquisite with lavish décor of colored marble, or-

namental paintings, moldings, sculptures, and gilding. The entrance hall showcases a majestic marble staircase which leads to the upper circle. The sight of the interior is breathtaking, especially to those who are first-time visitors.

As they read the numerous **Nabucco** Opera posters strategically placed throughout the city, the citizens of L’viv, along with Mr. Szkafarowsky’s family members, waited in anticipation for the arrival of one of the New York Metropolitan Opera’s soloists. They had never heard him perform in a live production and were naturally curious to learn more about him. The opera was conducted by renowned Maestro Myron Yusypovych and the role of Fenena was performed by Ivanna Taratula-Filipenko of San Francisco, CA. The hall was packed on the evening of December 21, 2013, and in attendance was Roman Yarema, opera singer Oksana Krovystka’s father. He later wrote to his daughter expressing his delight and astonishment upon hearing Stefan Szkafarowsky sing for the first time. “I have lived 78 years and have had the opportunity to attend many opera performances in Ukraine as well as other countries. In all those years, I have never heard such an amazing voice as the one I heard on December 21, 2013.” He went on to write, “Stefan Szkafarowsky’s voice dominated the stage with his presence and evoked the chanting of ‘bravo’ from the

The poster announcing Stefan Szkafarowsky’s performance in Nabucco.

audience. The beautiful quality of his bass voice, as well as his impeccable technique, infused the prophet Zaccaria with a burning intensity that lifted the level of the show whenever he was on stage.”

L’viv National Academic Opera and Ballet Theater named after Solomiya Krushelnytska has staged world-renowned operas by foreign composers, such as G. Puccini’s *Madame Butterfly*, G. Verdi’s *A Masked Ball*, G. Bizet’s *Carmen*, W. Mozart’s *The Magic Flute*, and many more. The opera house also boasts 10 Ukrainian productions in their repertoire, including such masterpieces as S. Hulak-Artemovskyy’s *Zaporozhets za Dunayem* and I. Kotliarevskyy’s *Natalka Poltavka* with libretto by M. Lysenko. It has attracted opera stars from all over the world and featured per-

formances by Gemma Bellincioni, Mattia Battistini, Ada Sari, Jan Kiepura, as well as the mega voice of Luciano Pavarotti. Among the Ukrainian singers, the stage has welcomed Aleksander Myszuga, Ludmila Bozhko, Maria Zankovetska, Lev Rejnarowycz, and Solomiya Krushelnytska for whom the theatre is named. Now the name of Stefan Szkafarowsky has been added to the roster of celebrities. May he return to L’viv with many more triumphantly successful performances!

Editor’s Note:

Delegates and guests preparing to attend the XXX UNWLA Convention on May 23-26, 2014, will be delighted to learn that Stefan Szkafarowsky will perform there on the evening of May 24th. Make plans to be there—before it is too late!

LESYA UKRAINKA—A HISTORIC ROLE MODEL

A Speech on the Occasion of the Rededication of Lesya Ukrainka Statue at the Ukrainian Cultural Gardens in Cleveland, Ohio (August 2011)

by Dr. Mary Hamulak Hovanec

Good afternoon esteemed guests, friends, and members of the Ukrainian community. We gather today to rededicate a statue and to pay homage and tribute to a woman of great historical, cultural, and literary **significance—a woman of indomitable will and spirit.**

Until recently, the sphere and place of women in history was undervalued and disregarded. Yet, **women’s history reflects a broad diversity** that includes issues and activities that cross international, national, and cultural lines. Today we **recognize that women’s unique stories provide essential role models as women’s achievements are critical to the composition of our world’s history.** Female role models are vital and requisite as we confront the challenges and inexorable changes of the 21st century. Lesya Ukrainka serves as a historic role model for us today.

We, as members of the Ukrainian community, are very fortunate as we grew up well aware of the iconic figures of our historical past, and Lesya is included among them. Lesya is no stranger to us; yet, she remains unknown in the broader historical context. She rose in prominence to become one of the best known female writers and poets of the late 19th and early 20th centuries. She was an intellectual, a brilliant poetess, a dramatist, and critical essayist.

Her choice of pen name, Lesya Ukrainka, which literally means Ukrainian woman, empha-

sized her Ukrainian heritage and roots. This choice occurred at a time in history when no books except for fictional works were permitted to be published in the Ukrainian language within the Russian Empire. The tsarist regime applied similar repressive policies to Ukrainian drama. Lesya made the conscious decision to use her native Ukrainian language as her method of rebellion against the assault on the Ukrainian language and culture by the tsars of the Russian empire. Her deliberate choice and actions, a commitment to her Ukrainian language and national heritage, ensured her legacy as that of a political, civil, and female activist. Her life was difficult and exemplifies her courage and tenacity. We are moved by the content and depth of her writings; neither can we deny our feelings of acute admiration for this woman who entered the world of literature at the age of eight and who matured intellectually to become a brilliant writer whose works have been translated into dozens of languages.

Her writings provide us a lens through which we experience a glimpse of who she was. A woman with an extremely powerful personality, she was for some a rebel while for others a literary great, whose writings evoke a myriad of emotions. Her poetry was pro-Ukrainian and aimed against any kind of suppression and despotism of which she knew firsthand.

Her writings reveal a sensitive girl and later a young woman who developed a profound

sympathy for her people suffering from national and social oppression under the tsarist regime. As the daughter of intellectuals, she was exposed to both Ukrainian and European literature so that her own writing was influenced not only by Ukrainian writers such as Taras Shevchenko and Pavlo Chubynsky but also by authors such as William Shakespeare, Jules Verne, and Lord Byron. Additionally, her character and her views were formed under the influence of Ukrainian folk traditions and the cultural greats who frequented her family home. Her closest friends were individuals such as Mykola Lysenko, a Ukrainian composer, Mykhailo Starytsky, one of the founders of Ukrainian theater, and her uncle, the historian Mykhailo Drahomanov.

Her first poem, written at the age of 9, entitled *Hope, was her reaction to her aunt's arrest* and exile to Siberia for her involvement in the Ukrainian national liberation movement, a political movement against tsarist Russia. At the age of 13, her poem *Lilly of the Valley* was published in a journal in L'viv. **By the age of 17, the diagnosis of tuberculosis forever changed the course of her life.**

Traveling extensively to visit diverse medical facilities and regions with warmer and dryer climates that included the Crimea, Austria, Italy, and even Egypt, Lesya focused more directly on her writing. She read extensively and wrote and shared her literary experiences with her brother Mykhailo. Her travels afforded her a richness of exposure to other cultures which she embraced while retaining her Ukrainian soul. Her writing clearly reflects an incorporation of her observations and astute impressions. She wrote prolifically and joined a literary circle, the Pleiades, a group devoted to the development of Ukrainian literature and the translation of world literary classics into the Ukrainian language.

Women like Lesya Ukrainka were and remain groundbreakers. They did not allow anyone to tell them that they could not accomplish their dreams or that being a woman hindered them in any way. Her travels for health reasons provided her with the opportunity to study the history, language, culture and way of life of every place she visited. She was fluent in many foreign languages and even read classical literature in its original languages. She strove to thoroughly acquaint her people with world culture by arranging a world library series, the *Ukrainian Reader*.

Perhaps her greatest legacy to Ukrainian literature is her dramatic poetry written in the form of philosophical dialogues. In these dialogues, she engages the reader by probing at a high level of sophistication the themes of national freedom, and

particularly freedom for Ukraine, human dignity, and personal integrity. Her poetry focusing on the prisoners in Babylon served to symbolize the imprisonment of Ukrainians within the Russian Empire. Her dramatic works are a critical call to humanity to throw off the tyranny of oppression. She resolutely engaged in opposition to tsarism leading to her arrest, detainment, and continued surveillance by tsarist authorities after her release.

Lesya Ukrainka's drama, *Lisova Pisnya* or the *Forest Song*, evokes images that are vivid and offers what some scholars believe is an intimate reflection of her very soul. Her life was an example of intense courage, and the elements of sorrow and misfortune permeate her poetry. Despite the challenges and difficulties she experienced, she never gave up on her motto, the title of one of her poems and one of my favorites, *Contra Spem Spero*, or *Hope against All Odds*, which instills hope in the reader and reflects the depth of the strength she possessed.

As a historian, I believe the study of history is a dialogue between the past and the present. We must continue to document and outline the lives of **women like Lesya to ensure, as the "Father of History," the Greek Herodotus stated, "that the deeds of men do not fall into decay"—and now, likewise, the deeds of women.**

I challenge all of you to continue to read **and promote Lesya Ukrainka's works** to ensure that her vision, her life, and her writing were not in vain. The challenge I present to you is that we continue to revere her poetry and writings and teach this admiration to each generation of Ukrainian youth, but that it would not stop there. Her poetry, based on folk traditions and imbued with advanced social and aesthetic ideas, makes her a poetess of international caliber. For her legacy to come full circle, we must extend knowledge of Lesya Ukrainka **beyond our Ukrainian community—so that professors** when establishing their content for world literature and poetry classes include the writings of Lesya in their lesson plans, so that the broader community becomes familiar with her talent. Only then will Lesya have a permanent place in history.

Lesya raised her voice through her writing in defense of human dignity and human rights. Her literary legacy mirrors the richness of the exposure to culture which she received in her home and of her heritage. She completed an enormous body of work by the time of her death at the age of 42 in 1913. And for those of us who have the ears to hear, her beautiful poetic voice, mirrored in her literary legacy, has the richness of nuance and depth of feeling that resonates beyond all artificial borders. We applaud you, Lesya Ukrainka.

TO OUR NEW MEMBERS

Welcome!

BRANCHES-AT-LARGE

- 38 OKSANA BANTLEY
- 38 OKSANA IVANUSA
- 38 CHRYSIA LOSIANOVICH
- 56 OLENA BOYKO
- 56 TAMARA GELEMBYN
- 56 KLARA SZPICZKA
- 56 DARIA TOMASHOSKY
- 107 ANN SWANSON
- 120 IRENE BURKE
- 120 TANYA DASHKEVICH
- 120 LYDIA DZUS
- 120 BOHDANNA KOWALCHUK
- 120 YULIYA PAVLYUK
- 120 MARIYA SYDOR
- 124 GINA MILINOVICH
- 124 JOANN MYER-VALENTI
- 124 IRENE THOMPSON

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

- 10 KHRYSTYNA KOVAL
- 13 HELEN GOTTSCHALK
- 13 STELLA MATYSZCZAK
- 54 IRENA STOLAR, MD

OHIO REGIONAL COUNCIL

- 130 IRYNA BURTOVA
- 130 OLHA CHAYKOVSKA-PENHRYN
- 130 ROKSOLANA HANEM-HUDYMA
- 130 NATALIA HEILAND
- 130 ZORYANA HUMENYUK
- 130 TANIA JAROSEWYCH
- 130 SVITLANA LOZYNKA
- 130 OLENA PETROVSKA
- 130 MICHELLE SCHIDOWKA
- 130 LYUDMYLA TSIKHOLSKA
- 130 LESYA VITROVA-MYSIUGA

DETROIT REGIONAL COUNCIL

- 50 OLYA LASH
- 50 HALIA PYTIAK
- 50 SVITLANA ROGOVYK
- 50 JESSICA ZYCHOWYCZ
- 96 MARIJKA KALBA
- 129 LESIA MISHCHANCHUK
- 129 SVITLANA MISHCHANIN
- 132 SONIA RENALDI
- 132 ANA WOLYNIEC-DEFREITAS

CENTRAL NEW YORK REGIONAL COUNCIL

- 62 DEANNA RAJSZ
- 62 CHRISTINE SMETANIUK

CHICAGO REGIONAL COUNCIL

- 85 ULANA LAMOTHE
- 101 MARIYA HRABOVSKA

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

- 75 CHRIS KRYZANIWSKY
- 75 ZENIA OLESNYCKY
- 86 MARIA TERSHAKOVEC
- 134 MARTA KOWAL
- 134 OLGA MARYN
- 134 MIKOLAYA NYNKA
- 134 TERESA ZARICZNY
- 135 IRYNA BORSA
- 135 NATALIA BRANDAFI
- 135 LARYSA CHYR
- 135 NADIYA KALINICHOUK
- 135 NADIA DEYNEKA
- 135 LYUDMYLA DZOBA
- 135 VITA KOVALCHUK
- 135 LESIA KOVALCHUK
- 135 OLESYA KUCHIRKA
- 135 NADIA LEMEGA
- 135 NADIA PRYDYMIRSKA
- 135 TETJANA STEFANIV
- 135 OLGA YANCHAK

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

- 30 ADRIANNA ODOMIROK
- 30 MARYANA TELISHCHAK
- 125 SVITLANA KHOMA
- 125 VALENTYNA MISYUK
- 125 OKSANA NOVOSAD
- 125 ULYANA VITKOVSKA-SKORYSH
- 125 OKSANA ZUKOFF

NEW ENGLAND REGIONAL COUNCIL

- 73 SVITLANA TYMTO

MEMBERS-AT-LARGE

- o LOREE IVANETS
- o MARIA SILVER

PRE-VALENTINE'S DAY BREAKFAST

BY BRANCH 124 OF ST. PETERSBURG, FLORIDA

On Sunday, February 9, 2014, Branch 124 of St. Petersburg, Florida, sponsored a Pre-Valentine's Day Breakfast following both liturgies at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. The cost was \$6.00 and the breakfast consisted of ham, egg casserole, potatoes, fruit, coffee and tea.

Chocolate-covered strawberries were served in keeping with the theme of Valentine's

Day, and lucky winners of drawings went home with a bag of chocolates.

This fundraiser offered participants an opportunity for fellowship and was well attended.

Vera Swade
Branch 124 Press Secretary

UNWLA BRANCH 3 WELCOMES SYZOKRYLI UKRAINIAN DANCE ENSEMBLE IN PHOENIX, ARIZONA

At this time it is very hard to write about the many special events which have taken place in the Ukrainian-American community of Phoenix, Arizona, because all the time and most of our energy goes to thinking about Ukraine. Our hearts and minds are focused only on what is happening in Ukraine. Words cannot describe our feelings right now, but the proud spirit of Ukrainians—whether they live in Ukraine, the United States, Canada, Argentina, or another country—will not be crushed. This conviction is what gives us strength and generates belief that by remembering and expressing Ukrainian culture, we can be indomitable.

Before the dancers of *Syzokryli* Ukrainian Dance Ensemble came to Phoenix for a performance on February 22nd, our intention had been to greet them with the 2014 Wild West Ukie Fest on February 21st. However, because of the tragic events in Ukraine, a candlelight vigil and a joint *panakhuda* by the Catholic and Orthodox Ukrainian communities was held instead at the Ukrainian Cultural Center.

About 200 people attended the dance performance the following day. Posters of protesters on the Maidan were displayed in the lobby, and shirts with the *Tryzub* emblem were for sale. One could see some new faces in the audience, including a professor from Arizona State University and his student, as well as a few international folk dancers. Of course, the majority of those in attendance were Ukrainian by birth or heritage. I felt a surge of triumphant spirit as the speakers on stage led the audience in singing the Ukrainian National Anthem, after first playing the music of the American anthem. At that moment, all of us, I think, felt pride for the brave protesters on the Maidan and hope that they would succeed in their struggle. The dancers of *Syzokryli* fueled those feelings still more as they leaped and twirled with effortless precision, entertaining the audience with what I think was the best ever performance of Ukrainian dance!

The *Syzokryli* Ukrainian Dance Ensemble was invited by Chrystia Boyko, President of UNWLA Branch 3 and member of the Ukrainian Congress Committee of America. The dancers in *Syzokryli* are all Ukrainian by heritage while their very talented director, Orlando V. Pagan, is originally from Puerto Rico. He became interested in

Barvinok *Children's Dance Group of Phoenix, Arizona.*

Ukrainian dance and had danced solo parts with *Syzokryli* for thirteen years under the direction of Roma Pryma Bohachevsky. Most of the *Syzokryli* dancers are in their twenties and have been dancing from a very young age, some from as young as three! Their exquisite, colorful costumes only added to the magic of their performance.

Interspersed in the program were two performances by Roman Ritachka, a professional *bandurist* who came all the way from California. His melodic deep baritone/bass voice and dexterous fingering on the *bandura* were of exceptional quality. He has performed *gratis* for Ukrainian youth groups and traveled far north into Canada where few musicians have performed. Roman Ritachka donated the earnings he would have received for his performance in Phoenix to the UNWLA humanitarian aid fund for the Maidan.

In addition, we were proud to have our own baritone, Yuri Pawlenko, included in the program. He sang two numbers, “*Pidmanula, pidvela*” and “*Don't sleep, my native land.*” Mr. Pawlenko has performed at many an event at the Ukrainian Cultural Center in Phoenix.

Finally, the local Ukrainian-American children who call their dance group “*Barvinok*” added still more spirit and sparkle to the day's performances. Their enthusiasm for Ukrainian dance was apparent and their teacher's talent evident.

Dance performances continued at the dinner and *Zabava* that followed, keeping the 120 people who attended enthralled with still more dancing by *Syzokryli*. The attendees also enjoyed

dancing to the music of a band from Rochester, NY.

What an inspiring day and evening it was! All the proceeds from this evening, instead of going to the building of a new Ukrainian Orthodox

Church, went to the UNWLA humanitarian aid fund for the Maidan. While our concern for Ukraine does not lessen, our hope for it lives on!

Kristina Efimenko

В НАС СЬОГОДНІ «ВИШИВАНКА»

Зліва: Тетяна Бедрус, Галина Яловенко, Наталя Шморон, Катерина Ткачук і діти садочка 76-го Відділу СУА.

У неділю, 3-го листопада 2013 року в залі церкви Св. Йосафата в місті Ворен відбулася традиційна «Вишивана забава», яку щороку проводить 76-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Наталії Кобринської, який опікується садочком при церкві Св. Йосафата. Ця імпреза прищеплює маленьким дітям любов до України і всього українського та відображає велику працю союзянок.

На свято прибули батьки, бабусі, дідусі, знайомі з своїми дітками, – всі одягнені у вишиванки з різних куточків України. Свяtkово прибрана заля засяяла і розцвіла різнокольоровими барвами.

Свято відкрила голова Відділу Таня Бедрус, усіх тепло привітала і розказала, що 76-й Відділ СУА вже понад 40 років проводить щороку «Вишивану забаву», де наші діти можуть зустрітися, заспівати пісню, розказати віршика, танцювати, зіграти сценку і просто весело забавлятися.

Ведуча програми Наталія Шморон запросила на сцену діточок садочка, які з піснею «Гей, марширує дівчора» в супроводі своїх вчительок Миросі Бараник і Каті Ткачук сміливо і впевнено вийшли на сцену. Виступ діточок почався теплими і гарними словами, з якими звернулися до присутніх діти Зондар Крижанівський, Християн Чубатий, Андрійко Качмар та сестрички Зоряна і Олександра Матійчук: «В нас сьогодні вишиванка, ми

гостей усіх вітаєм, на забаву закликаєм, щастя, здоров'я і радості бажаєм!» Після привіту діти садочка виступили з пісеньками «Один, два, три – в мене пальчик є», «Щічки в нас червоні», «Хто сумує, хай сумує», а також розказували віршики. Діти були гарно підготовлені, їхній виступ сподобався присутнім.

Після виступу дітей садочка була зіграна сценка «Українські обереги», яку підготувала ведуча програми Наталія Шморон з дітьми школи Непорочного Зачаття і школи українознавства ім. Лесі Українки. В сценці розповідається про дітей, які пішли на день народження до хлопчика Андрійка, їхнього товариша. Вони привітали його квітами і подарунками, а потім гарно забавлялися, співали пісеньки, танцювали, розказували віршики, пригощалися. А мама Андрійка розказала їм про українські обереги, звичаї і традиції, що зберігалися в Україні з давніх часів, про рушники, короваї, пшеничне колосся, як символ добробуту, про те, як відзначають день народження, як ходять з колядою, про Святого Миколая, який дає подарунки дітям, про давнозвісний вертеп і забавну «Маланку». Сценка пройшла з великим успіхом.

Ми вдячні всім учням, які зіграли в сценці «Українські обереги». Вони свої ролі виконали бездоганно, за що були нагороджені тривалими оплесками присутніх.

Друга частина програми розпочалася виступами молодих талантів. У виступі взяли участь учні шкіл: Катя Загайко, Христина Ворончук і Катя Барбуляк. Вони виконали декілька українських пісень, милозвучно і душевно. Цим молодим талантам наше щире спасибі! Бажаємо їм подальших успіхів в розвитку їхніх обдарувань!

Показ дитячих вишиванок провадила

Наталія Шморон. Діточок запрошували на сцену і кожне дитя називало своє ім'я. Одяг у всіх дітей був чудовий, неможливо було вибрати найкращий.

Була проведена лотерія, в якій розігралася лялька «Полтавчанка». Виграш дістався новій членці 76-го Відділу Людмилі Тимків.

Присутні також оглянули виставку різних виробів на українську тематику. Там можна було придбати собі щось на згадку, що сподобалося.

Після закінчення програми Таня Бедрус подякувала всім дітям, які брали участь у виступах, а також всім, хто допомагав підготувати це свято, а саме: Наталії Шморон, Галині Яловенко, Миросі Бараник, Каті Ткачук, а також Ромі Дигдало за підготовку виставки-продажу українських сувенірів.

Подякувала і нашим активісткам, новим членкам 76-го Відділу – Любі Лазурко, Марії Величко, Людмилі Тимків за чудове оформлення столів, а також всім членкам відділу, які підготували смачний буфет, за який відповідала Володимира Кумлик. Подякувала також усім, хто в якійсь мірі приклав зусиль, щоб наша «Вишивана забава» відбулася з успіхом.

Парох церкви Св. Йосафата отець Маріо Дацишин благословив усіх, побажав дорослим і маленьким доброго здоров'я, миру і злагоди та подякував тим, хто брав участь у підготовці забави. Смачний буфет та різні забави під музику закінчили це велике дійство.

Катерина Ткачук,
пресова референтка 76-го Відділу СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

29-ий ВІДДІЛ СУА, ОКРУГА ЧІКАГО

Членки 29-го Відділу СУА зішлись на річні Загальні збори 1-го березня 2014 р. Вибори нової Управи відбулися справно і без великих змін від минулорічної, бо були добре підготовлені Номінаційною комісією. На наступний діловий рік до управи відділу увійшли: голова – Катя Івасишин, заступниця голови – Оля Дяченко, кореспонденційний секретар – Таня Винниченко, протоколярний секретар – Рута Галібей, скарбник – Дарія Ярошевич. Референтки: фінансова – Ліна Косик, організаційна – Гандзя Маршал, культ-освітня – Оріся Покорна, пресова – Ірена Пискір-Біляк, суспільної опіки – Оксана Роздольська, господарська – Олександра Савин.

З нагоди свого дня народження Марійка Гриневич підготувала смачну перекуску, а союзники з ентузіазмом відспівали їй Многоліття.

Від неприсутньої голови Округу СУА Чікаго Любі Калін наш відділ привітала Олександра Савин, побажала нам далі працювати в товариському дусі.

Вибрано делегаток на ХХХ Конвенцію.

Наш Відділ пожертвував уже давніше 2000 дол. на підтримку Майдану, а тепер ми вирішили передати додатково 500 дол. через Головну Управу СУА на допомогу дітям-сиротам тих, які загинули на Майдані. Ореста Фединяк розказала про великі потреби тих, що були поранені на Майдані.

Культурно-освітня референтка Оріся Покорна провела з нами спів "Думи мої, думи

мої..." та "Заповіту", які прозвучали, немов молитва – прохання до Тараса Шевченка захищати Україну.

Рута В. Галібей.

108-ий ВІДДІЛ СУА, НЮ ГЕЙВЕН, ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

Загальні збори 108-го Відділу СУА відбулися 23 лютого 2014 р. Збори відкрила голова відділу Анна Салемме молитвою. Присутні вшанували пам'ять героїв Небесної Сотні, які загинули на Майдані за свободу і демократію України і українського народу, однохвилинною мовчанкою і запаленням свічок. Український нарід буде вічно пам'ятати їх у своїх серцях. Хай буде їм Вічна Пам'ять.

До президії зборів увійшли: Христя Мельник – голова, Оріся Яновська – секретарка. Було заслухано звіти усіх референток і управи відділу.

На пропозицію номінаційної комісії вибрано нову управу: Христя Мельник – голова, Анна Салемме – заступниця, Оріся Яновська – секретарка, Славка Горбата – скарбничка.

Референтки: Марійка Антонішин – пресова, Діонізія Брочинська – суспільної опіки, Данка Сендіч Заковоротна – імпрезова і культурно-освітня, Лариса Свартвоут – архівна, Рома Тібодо – мистецько-музейна, Надя Троян – стипендійна.

Контрольна комісія: Анна Салемме – голова, Рома Тібодо і Данка Заковоротна-Сендіч – членки.

Новій управі бажаємо найкращих успіхів у їхній праці.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Вітаємо усіх спонсорів та жертводавців із празником
Воскресіння Христового!

Спасибі Вам за те, що уможливуєте нам іти назустріч українській
студіючій молоді, розкиненій по світі.

Вітаємо наших усіх посестер-союзнок та дякуємо за співпрацю.
Вітаємо стипендіятів СУА – нехай Воскресний Ісус благословить вас
ласками та добром!

З нами Воскресний Бог!

Марія Полянська
референтка стипендій СУА.

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

Вшановуючи пам'ять моєї найдорожчої матері бл. п. Анастасії Мисишин та хрещеної матері бл. п. Ярослави Оренчук, пересилаю 1,000 дол. на продовження стипендій моїм стипендіятам в Україні та Бразилії під опікою Стипендійної Акції СУА.

Маріанна Мисишин, вільна членка СУА, Спрінгфілд, МА.

Вшановуючи 90-ий ювілей від дня народження Високоповажаної пані Іванни Головатой, членки 56-го Відділу СУА замість дарунків пересилаємо датки на потреби Стипендійної Акції СУА з побажаннями Многих та Благих Літ!

In lieu of gifts and in honor of the 90th Birthday of Ivanna Holowaty please accept our donations to the UNWLA Scholarship Program. Our best wishes, Happy Birthday and God's blessings to Mrs. Holowaty!

По 100 дол. – Атанас і Катруся Кобрини, Archie & Marcella Woodworth, Stefania Zariczny; 25 дол. – Frank J. Marrone.

HAPPY ANNIVERSARY! In honor of Alex and Irene Khowaylo's 50th Wedding Anniversary please accept our donation of \$330.00 to the UNWLA Scholarship Program, for a scholarship for a young woman student in Ukraine. With our best wishes, Mo & Beth Khovaylo, Fort Collins, Colorado.

Вітаємо Почесну голову СУА Анну Кравчук з Днем Народження та бажаємо многих літ! Замість дарунка пересилаємо 100 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА.

Марія та Богдан Полянські, Матаван, Н. Дж.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ, 2014

1,000 дол. – Маріанна Мисишин (ML).

500 дол. – Наталія Кравчук (28).

220 дол. – 108-ий Відділ СУА.

200 дол. – Мирон Кравчук (98), Юрій і Вікторія Міщенко (98).

150 дол. – Юрій і М Оріся Яцусі (98).

110 дол. – Walter I & Mary Kononenko, 50-ий Відділ СУА, 106-ий Відділ СУА, 113-ий Відділ СУА.

100 дол. – Raymond & Rita Oberleitner (98).

25 дол. – Kent & Lois Hagerdorn (98).

21 дол. – Рената Бігун (28).

20 дол. – Ольга Коваль (24).

15 дол. – L & I Kulchytsky.

Звернення до жертводавців: Просимо ласкаво прислати свою знимку до поміщення у наступій звітній брошурці Стипендійної Акції СУА за роки 2008-2013.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

ЛЮТИЙ 2014 р.

МЕМОРІАЛЬНИЙ ФОНД

В пам'ять бл. п. **Ярослава Червоняка** на меморіальний Фонд ім. **Ярослава Червоняка** родина та приятелі складають: **по 500 дол.** – д-р Ігор і Олена Червоняк Терлецький, Павло і Марія Червоняк, **250 дол.** – Тамара Тершаковець, **по 200 дол.** – Орест і Дарія Темницькі, Мирон і Ольга Гнатейко, Тиміш і Аня Гнатейко, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк, **по 150 дол.** – Татяна Терлецька, Марія Лішак, **по 100 дол.** – Юрій Слиж, Володимир і Богданна Слиж, Марко Слиж, Ігор і Марта Воевідка, проф. Зірка і проф. Роман Воронка, Дарія Байко, Юрій Кузьмич, Оксана Гнатчук, Звенислава Брикович, Христина Брикович і Кевін Катлер, Ірина Куровицька, Андрій Павлович, Богдан і Оксана Кузичин, Микола Галів, д-р Петро і Люба Гілл, **по 50 дол.** – Анна і д-р Володимир Рак, Francisco & Josephine Andrade, Наталка і Борислав Білаш, Оксана Драган, Рома Шуган, **40 дол.** – Андрій і Софія Титла, Lois Guttadora, **25 дол.** – Анна Бідяк.

У пам'ять бл. п. **Ярослава Червоняка**, нашого дорогого приятеля, складаємо **200 дол.** на меморіальний Фонд ім. **Ярослава Червоняка**.

Христя і Степан Шмотолохи

У пам'ять бл. п. **Ярослава Червоняка**, складаємо **50 дол.** на меморіальний Фонд ім. **Ярослава Червоняка**.

Пластовий курінь «Лісові Мавки» у Філядельфії.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Ярослава Червоняка**, нашого приятеля, складаємо **100 дол.** на меморіальний Фонд ім. **Ярослава Червоняка**.

Богдан і Христина Подолуки

ДАТКИ

15,000 дол. – Лідія і Орест Білоус

по 10,000 дол. – Олег і Христина Самійленко, Віктор і Лариса Шевченко,

по 5,000 дол. – Юліян і Марія Бачинські, Стефан і Володимира Сливоцькі, Стефан і Ліля Сигіда Пелешук, проф. Рената Голод і проф. Олег Третьяк, проф. Ярослав і Алла Лешко, John Hynansky – Winner US-Ukraine

по 3,500 дол. – Дарія Курилко, Ада Кулик, д-р Стефан і Тамара Тимків

2,608 дол. – Ксеня Кузич

по 2,500 дол. – Ігор і Рома Гайда, Оксана і Олег Лопатинські, д-р Михайло і Роксоляна Яримович, д-р Данило і Аліс Свістель, Володимир і

Катерина Воловодюк, д-р Марія Мотиль, Оксана Байко, Александра і Юрій Раковський, Уляна Дячук, Ліда Микитин і Нестор Воронка, Христина Бонакорса

1,250 дол. – Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал

по 1,000 дол. – Орест і Ліда Глют, д-р Юрій і Оксана Третьяк, д-р Володимир і Анна Рак, Українська Національна Федеральна Кооператива, Марта Салик Яцушко, Микола Галів, Богданна і Володимир Слиж, д-р Ігор і Сузанна Рак, Ірена Мостович і Юрій Дейчаківський, Неоніля і Богдан Лехман, Татяна Серафим, Ігор і Ольга Гронь, Петро Шиприкевич і Ільона Сочинська, Зоряна і Володимир Могучі, проф. Роман і проф. Зірка Воронка, Андрей Гарасимьяк, Ярослава Рубель, проф. Володимир Петришин, Оксана Кузьмак, Віра і Богдан Боднарчук, Anonymous (NB & RB), д-р Карл і Софія Зайнінгер, д-р Надія Кігічак, Наталка і Христя Соневицькі, Мотря Кузич і Андрій Малецький, Надія Масик, Надія Троян, Стефан і Святослава Качарай, Володимир і Уляна Зінич, Стефан і Роксоляна Місило, Іван і Галина Одуляк, Barbara Chupa, Анета і Богдан Савицькі, George and Maria Pazuniak, Larisa R. Paschuk, Лідія Гайдучок, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк, Dr. Michael and Ulana Kebalo George, Adrian Kuzycz

500 дол. – Стефанія Семущак

по 250 дол. – Алекс і Зоряна Лятишевські, Оксана Байко, Олена і Алекс Воскоб

по 200 дол. – Tony & Martha Kardashinetz, панство Богдан Футей, Anonymous TT)

по 150 дол. – Ганна Журик, Марія Лавро, Daria Mehrle

по 100 дол. – Exxon Mobil Foundation matching Daria Lissy, Lassus Wherley, Нестор Рихтицький, о. Олександр і Ніна Лімонченко, Михайло Томлін, Іван і Оля Черкас, Веслава і Зенон Куровицькі, Jean Holowaty, Т. Шарко, Ольга Третьяк, Ірена Новак, Ніколас Роговські, Алла Черни, Тереса Бень

70 дол. – Бернард і Анна Кравчук

52 дол. – Ростислав Мілянчик

по 50 дол. – Wadym Jarowenko, Христина Сміт, Стефанія Рудик, Мирослава Мирошниченко, Анна Бойчук, Наталія Сигіда, Анна Уліцька

по 40 дол. – Ніна і Борис Павлюк, Павло Лабінський, Михайло і Белла Сквієр,

35 дол. – Роман і Марта Юзенів

30 дол. – Олена Коцюмбас

по 25 дол. – Alex & Joanne Kachmar, Марія

Фізер, Алекс Рискевич, Ірена Старожитник, Марта і Роман Юзенів

22 дол. – Barbara Brady

по 20 дол. – Роман Радавець, Іва Ліскевіч, Ольга Тритяк, д-р. Іванна Сергеева,

15 дол. – Ірина Петрі, проф. Іван Лобай

14 дол. – Андрій Хоменко

по 10 дол. – Любомир Конрад, Софія Шашкевич, Володимир Чепіжак.

З НАГОДИ

З нагоди нашого 50-літнього подружнього ювілею ми складаємо **150 дол.**

Оксана і Мирон Вітюк

З нагоди 50-літнього подружнього ювілею Оксани і Мирона Вітюків складаю **250 дол.** та бажаю їм всього найращого, доброго здоров'я та многая літа.

Оксана Байко.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Наша дорога мама, св. п. **Апольонія Поля Книш**, відійшла у вічність 14 грудня 2013 р. Замість квітів на свіжу могилу покійної, зложили: **по 500 дол.** – Марта і Нестор Базарко, Люба і Роман Книш, **по 250. дол.** – Лара і Марко Книш, Роман і Кейт Книш, Данило і Таня Базарко, Діяна і Скот МекКей, **по 200 дол.** – Христина і д-р Юрій і Перфецькі, **по 100 дол.** – Марта і Дейвиг Ньюенгавс, Надія і Юрій Кігчак, Юрій

Ігор Кебузинський і Ждана Скальська, Терешка Шарко-Бен, Дада і Александер Слоневські, Христина і Трувор Кузьмович, Христина Шипилява, Квітка і Данко Пашин, Ксеня Кузьмич, Орест і Марія Поліщук, Оксана і Юрій Кравців, Марта і Ігор Вовідка **по 50 дол.** – Таня Гарві, Ірма і Іярко Мельник, **40 дол.** – Рома Лісович, **25 дол.** – Люба Турчин

У пам'ять мого покійного чоловіка бл. п. **Ігора Черного** складаю **1,000 дол.** Алла Черній

In memory of my dear Aunt, **Daria I. Kurylowich Bylow** who passed away on December 5, 2013, I am donating **\$300.** Anna Martineau

У пам'ять покійної бл. п. **Лідії Магун** складаю **200 дол.** Ольга Гной

In memory of **Mrs. Lydia Magun**, I am donating **\$200.** Suraj Prasannakumar

In memory of **Mrs. Lydia Magun**, I am donating **\$50.** John Christopoulos

В пам'ять **бл. п. Тереси Шпачинської**, дружини мого кузина Володомира Шпачинського складаю **50 дол.** Оріся Дацків

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

500 дол. – З нагоди 70-річчя журналу «Наше Життя». Округа СУА Нью Йорк.

200 дол. – В пам'ять **Покійної Лідії Магун**. Оля Гной.

100 дол. – Яніна Пилипчак.

50 дол. – Замість квітів в пам'ять **бл.п. Ярослава Червоняка**. 83-ий Відділ СУА в Нью Йорку.

\$50 – In memory of Paraskewia Szpaczynsky, an active member and president of the Hempstead, Long Island for many years. Irene Badiak.

\$50 – In memory of Catherine Sawka Iwanczuk, a member of former Branch 63 in Hamtramck, MI. Вічна Її Пам'ять! Detroit Regional Council.

Всім жертводавцям дуже дякуємо!

Данилович Лев,

Львів, 21 лютого 2014 р.

Як Бога ти шукатимеш

Як Бога ти шукатимеш,
То Він тебе знайде,
І в саяво Слави Вічної
Тебе Він приведе.

І там Небесну Сотню
Зустрінеш ти у мить,
Яка життя віддала,
Щоб нам щасливо жить.

То ж повернись до Бога
Допоки ти ще тут,
Щоб однозначно в Небо
Свій вибрати маршрут.

Лідія Магун

У вінок нев'янучої пам'яті

За вікном падав сніг, була така чудова казкова феєрія: пухнасті білі сніжинки кружляли у танці, заглядали у вікно, ніби встелювали дорогу і запрошували за собою... Мати лежала на ліжку, спостерігала за ними... І сніжинки таки підхопили її чисту душу і понесли у засві-

ти... дня 4-го лютого 2014 року.

Це була любляча мати і бабуня, вірна дружина і вірцева християнка. Наша Почесна голова 1-го Відділу СУА, Почесна голова Округу Нью Йорк – світлої пам'яті покійна вже нині Лідія Магун.

Нелегко перечисляти з тими всіма титулами її добрі справи за працююче і плідне життя. Першим Відділом СУА вона вміло і безперервно провадила протягом 20-ти років. Я дозволю собі зупинитися на окремих з них, бо про таких легендарних жінок і їх діла треба писати книжки, щораз переосмислюючи секрети її одержимості.

Св. п. Лідія Магун – дочка Тернопільщини. Змалку доля була не дуже прихильною до неї. В 4 роки втратила батька, а в 18 років назавжди покинула батьківську хату, та зберегла в своєму серці Україну, як найдорожчий скарб...

А далі були незвідані дороги на чужину під час воєнного лихоліття. Війна війною, а молодість і жадоба до знань привела її на студії фармації у Мюнхені. Після закінчення навчання вона опинилася в Америці, зустріла свого судженого – інженера Володимира Магуна. Працювали, підтримували свою церкву і активно включились в громадське життя української діаспори в Нью Йорку.

Скільки добрих справ було зроблено 1-м Відділом СУА під головуванням св. п. Лідії Магун! Вона постійно була повна творчих задумів та ідей, заставляючи всіх навколо виконувати їх негайно і якнайкраще, тому вона стала непересічною особою в житті 1-го Відділу і вписала яскраві сторінки в історію союзян-

ського руху... Не кожному дано такий талант та уміння, щоб досягнути таких висот.

Скільки пачок і грошей переслано в школи, сиротинці і старечі доми Бразилії, Аргентини, Польщі, Югославії, України 1-им Відділом за час її головування! Всі, хто просив на лікування чи на інші потреби, був задовільнений. А скільки студентів дістали стипендії на продовження студій! Відділ утримував двох семінаристів у Бразилії на теологічних студіях, а родина Володимира та Лідії Магун особисто вивчила семінарста у Бразилії на священника. Про це згадала у прощальному слові Почесна голова СУА Ірина Куровицька, яка мала зворушливу зустріч з тим священником в Бразилії. Він попровадив нашу делегацію союзниць до своєї мами і з словами вдячності захоплено вітав їх: « Мамо, це ці люди, що вивчили мене!» Таке не забувається ніколи.

1-ий Відділ СУА надав допомогу на будівництво церкви і народного дому у Югославії під орудою о. Овода, допомагав духовній семінарії в Перемишлі, українській церкві в Люрді, монастирю в Гленкові, церкві та школі св. Юра в Нью Йорку.

Після проголошення незалежності в Україні налагодились контакти з Союзом Українок в Україні. Пачки і гроші йшли і йдуть в Україну, чи то в час стихійного лиха, чи просто тим, що були в потребі.

З нагоди 500-ліття прибуття Колумба до Америки на зустрічі з громадою вітрильників, що прибула з України, Лідія Магун передала українським капітанам американські та українські прапори.

1-й Відділ продовжував традиції своїх попередниць, завдяки наполегливості і цілеспрямованості проводу зріс майже до 100 членок.

А з яким нетерпінням чекали приїзду в Україну діти-сироти та бабусі, яким допомагав 1-й Відділ СУА! Св. п. Лідія Магун встигала всюди. Слова «мої діти» були завжди на її устах і на думці, бо весь час присвячувала своїй родині, сіяла добре і розумне. Батьки старалися власним прикладом виховувати своїх дітей, прищеплювали любов до ближнього, до своєї Церкви, до праці, до української культури і традицій. Діти виростили серед української громади, постійно брали участь в імпрезах, фестивалях. Ще донині в українській громаді пам'ятають чисельну участь в концертах Ляриса Магун-Гурин, її чудовий спів. Ре-

зультати не забарилися – батьки залишили за собою добрий слід на землі – чудових спеціалістів і шанованих в американській та українській громадах сина Ігора – лікаря та магістра фармації Лярису. А вже й внуки здобувають вищу освіту.

Доктор Ігор Магун при всій своїй зайнятості вже багато років веде рубрику на медичні теми в журналі «Наше Життя». Як було приємно мамі, що досвід і знання сина служать просвітницькій і профілактичній справі, сприяють збереженню здоров'я. Адже він добре знає, що легше хворобу запобігти, ніж лікувати.

Мати навіть подбала, щоб передати свої куховарські здібності дітям. (До речі, доктор Ігор Магун випікає смачні торти). А любов до музики Ліда Магун прищеплювала своїм дітям змалку.

Вона раділа кожній здібній українській дитині, дбала про них, ділячи їх успіхи на концертах, і випікаючи для них смачні тістечка та готуючи пресмачні канапки. Давно повиростали малі школярі-музиканти, але й досі пам'ятають дбайливі руки пані Ліди Магун та накриті столи для них та їх батьків на імпрезах. Про це з вдячністю згадала в прощальному слові д-р Марта Мачай, без перебіль-

шення сказала, що Покійна доторкнулась до серця кожної дитини, яка в ті часи навчалась музики в Музичному Інституті Америки.

Дуже вдало зауважив д-р Ігор Магун, що мати була невисокого росту, але рівень її вимог до себе, до всіх, хто був з нею, рівень моральних засад і християнських цінностей був надзвичайно високим, що вирізняло її серед інших і ставило на голову вище. Тому так чисельно прийшли її прощати і з такою повагою відзивались про Покійну, якої всім буде бракувати.

А мати заснула вічним сном, як та сивенька голубка, зі спокійним виразом обличчя, яке випромінювало материнську любов та почуття високого виконання свого християнського та громадянського обов'язків.

Хай її заколисує журлива материнська пісня, хай теплий вітер волі з розлогих степів Тернопілля заколисує її у вічному сні, а пам'ять про Неї передається з роду в рід, який оберігатимуть завжди її молитви перед Всевишнім.

Царство Їй Небесне і земля пухом!

Ольга Кузишин, пресова референтка
1-го Відділу СУА.

The UNWLA Executive Committee and editors of *Our Life*
were deeply sorry to hear about the death of Lidia Magun, a dedicated, longtime member
of the UNWLA and mother to one of our most faithful contributors, Dr. Ihor Magun.

We express our deepest sympathy to the family of pani Lidia.

May the memory of her rich, productive life and selfless work in the UNWLA live on among us!

Вічна пам'ять!

ДО 28-ОЇ РІЧНИЦІ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

Марта Гірняк Воєвідка

КРАЇНО НАША ДОРОГА

Скільки Ти досі
Перейшла – спершу
Розвиток та славу
На перехресті світовому. Опісля
Плюндрування турків, татарів,
Неволю твоїх козаків. Відтак
Загарбання,
Знасилування...
Голодомор москалів!
Та
Гострий біль

Німецької підківки.

А сьогодні?

Сьогодні

Саме серце Твоє запалало

Під Києвом,

В Чорнобилі!

Сказано:

«Нуклеарна аварія...»

За кордоном:

«Необчислимих

пропорцій!»

Хмара небезпеки

Кулю земну обвела.

Світова трагедія!

РАДІЯЦІЯ

Тільки нарід Твій

Цього не знає... Наслідки

Твоїм внукам, правнукам.

Україно дорога,

Коли закінчатся Твої

Терпіння –

Муки?

Чи не заслужила Ти собі

На краще життя?

26 квітня 1986 р.

(Друкується вперше)

Notes on Art and Life

A Personal Review of *Vasyl V. Krychevsky and Kateryna K. Rosandich*

by Tamara Stadnychenko Cornelison

In mid-January 2014, I received a copy of *Vasyl V. Krychevsky and Kateryna K. Rosandich*, a father-daughter retrospective album compiled

by Kateryna Krychevsky Rosandich. Featuring brief biographies and a cornucopia of paintings and drawings created by the two artists, the 136-page hardback book was a gift I received from Pani Kateryna, whose work and family history I had learned about through a succession of unrelated events. The first of these occurred the year my husband and I purchased our home and my mother presented us with two lovely watercolors. One featured a Ukrainian village church; the other depicted a modest village house against a mountainous background with a few villagers meandering through the landscape. The two paintings, dated 1973 and 1974 and signed in the lower right corner with the initials KK in a semicircle, still hang in my dining room. My mother, no doubt, gave the watercolors to us with an explanation about the artist, but these details most likely fell on deaf ears because they were imparted to a daughter whose knowledge of art was (and continues to be) limited to a visceral “I like it” or “I don’t like it.”

My next encounter with the Krychevsky family was in 1990, the year my mother and I visited Poltava. My mother, whose professional background was in the medical field, was also a rather accomplished painter with a broad knowledge of art; for this reason, our stay in Poltava was punctuated by numerous visits to the Poltava Regional Museum, which was designed by artist and architect Vasyl H. Krychevsky, Pani Kateryna’s grandfather. My mother and I spent several days in the museum. She spent this time sitting on benches and drawing copies of the elegant and ornate folkloric motifs that grace the interior walls of the old building. I wandered about looking at sculptures and paintings and tapestries that appealed to me without a clue as to why I liked or disliked them. When we returned to the United States, my mother

immediately began painting—a series of works featuring the flora and fauna that we saw on the walls of the Poltava museum. Several of the pieces she painted hang on the walls of my home; they are a beautiful reminder of my late mother and of our visit to Poltava and serve as additional evidence of my “I like it” or “I don’t like it” understanding of art.

About a decade after the trip to Poltava, I was working as editor-in-chief of *Our Life*. One of the members of my editorial board was Natalia Danylenko. A woman passionately interested in Ukrainian art, education, and literature, Mrs. Danylenko had numerous friends professionally engaged in these fields and contributed many interesting articles about them to the magazine; among these was an interview she conducted with Kateryna Krychevsky. Published in the May 2009 issue of the magazine, the interview featured several illustrations, including a photo of the artist and reproductions of three of her paintings, all signed with her distinctive KK in a semicircle (a coincidence I did not even notice). A few years later, Pani Kateryna graciously consented to let us publish several of her works on *Our Life’s* cover, and it was through this connection that she and I became personally acquainted and professionally involved.

The professional involvement began with Marie Duplak, owner and president of Computoprint, which prints *Our Life* magazine as well as books, magazines, calendars, invitations, and assorted other materials. Mrs. Duplak has occasionally steered clients seeking an English-language editor my way, and this was the case with Kateryna Krychevsky, who had recently published her Ukrainian-language memoirs and was interested in publishing them in English as well. She had already completed a rough translation of the book into English and wanted an English-language editor to help smooth things out.

Recollections of a Life (published in 2010) was a fascinating collaborative endeavor between an accomplished artist and a wordsmith with no artistic comprehension whatsoever. Work on the book entailed numerous telephone conversations with Pani Kateryna who also sent numerous pack-

Cont. on p. 32.

Vasyl V. Krychevsky's Artwork

"Ukrainian Village," gouache, 1943

"Bridge Over Neckar River," oil, 1947

"Fairytale for K.," gouache, 1943

Kateryna K. Rosandich's Artwork

"Sunday in Carpathian Mountains," gouache, 1974

"Fall in Kyiv, Ukraine," gouache, 1994

"The Legend of Lada," gouache, 1980

Cont. from p. 30.

ets in the mail, each filled with copies of paintings and photos and sketches that would be featured in the memoirs. It was during this process that I experienced a ludicrous “Aha Moment.” Looking through a packet of artwork that Pani Kateryna had sent, my eyes zoomed in on the stylized signature she uses, the bold and distinctive KK in a semicircle in the right-hand corner of each of her paintings. I suddenly realized that she was the artist who had created the two watercolors my mother had given to me so many years ago. I immediately called Pani Kateryna to tell her of my discovery. **Her response was a hearty laugh and a wry, “well at least you liked them enough to keep them instead of throwing them out.”**

It was in this manner that Pani Kateryna and I became friends; we have never met face-to-face, but we chat on the phone frequently and send each other interesting or humorous things via the postal service or email. Thus I was delighted when **I heard about her intent to publish a “father-daughter” album and happily agreed to edit the English-language translations of the brief biographies written in Ukrainian by Dmytro Malakov, Director of the Scientific Department of the Museum of History in Kyiv, Ukraine.**

I was euphoric when an autographed copy of the newly published book arrived from California, somewhat less euphoric when Pani Kateryna asked if I would be interested in writing a review of the work. My knowledge of art is still nothing short of **pathetic and has never matured beyond the “I like it” or “I don’t like it” level described above.** I therefore undertook this project with trepidation and with the caveat that I would be assessing the album with the eyes of someone more at home with words than with art. So here goes.

I begin at the beginning with the outside cover of the album, a color I can only hope to identify accurately as **“cobalt blue”** because this is something I vaguely remember from my Crayola Crayon days. Near the top of this cobalt blue field is the title of the album in black italics; near the **bottom is a sketch of an artist’s palette.** Opening the book to see the inside cover, even my art-challenged eye can see that the same blue used on the hardback cover is visible in the paintings selected for the front and back inside covers (the former by Vasyl V. Krychevsky and the latter by Kateryna Krychevsky Rosandich). Flipping through the color reproductions in the album, I see the same color again and again. It takes a while, but I eventually realize that this cobalt blue seems to be a unifying theme between father and daughter and their respective paintings.

Page 1 of the album features a photograph of father and daughter, smiling in a friendly pose at one of their joint exhibits. After the obligatory dedication page (the album is dedicated to Pani Kateryna’s parents, **Vasyl and Olena**), the book is divided—the first 70 or so pages devoted to Vasyl V. Krychevsky and the remaining pages to Kateryna Krychevsky Rosandich. Each section begins with a picture of the respective artist. But the image on page 3 is a self-portrait painted by Vasyl V. Krychevsky in 1946, whereas the image on page 70 is a photograph of Kateryna Krychevsky taken in 1980.

The text in each section includes brief biographies and lists with dates of group exhibitions, one-man or one-woman shows, and father-daughter shows. At the end of the section on Vasyl V. Krychevsky is a list of museums and a notation that works are also in private collections throughout the United States, Canada, and Europe. The section about Kateryna Krychevsky includes a list of awards; page 74 features brief commentaries by art critics about the artist and her work.

What follows (in each section) is a treasure trove of photographs featuring the two artists from childhood through adulthood, revealing and riveting pictures that show the artists at work and at play, alone or with others. These are intimate and personal portraits that tell a story of life in good times and in stressful and difficult times. The photos featuring Vasyl are black and white or those brown tone shades that are characteristic of an era long gone; among the photos of Kateryna are several in the vivid colors of a later era. Following the **photographs are reproductions of each artist’s works**—those by Vasyl are exclusively oil and gouache; those by Kateryna are oil, gouache, and watercolor, with a few amusing caricatures executed in pencil or ink.

The album is the story of two lives intertwined by birth and by profession and of many additional lives intertwined by circumstance. It is a study in history, art, love, life and death, color and the absence of color, happiness and sorrow—all of the elements that contribute to the human condition. The book will be of professional interest to artists and art lovers, but it will also be of interest **to people whose response to art is “I like it” or “I don’t like it,”** primarily because it is a book that explores and illustrates human passions, aspirations, dreams, demons, and successes.

Printed by Computoprint, **Vasyl V. Krychevsky and Kateryna K. Rosandich** may be ordered directly from Kateryna Krychevsky Rosandich, 2725 Wasatch Drive, Mountain View, CA 94040. Cost: \$40 + \$3 for shipping.

Oh No, I Think It's My Hip!

by Ihor Magun, MD, FACP

The diagnosis of hip pain frequently presents a challenge. The differential diagnosis is broad and varies by age group. For this reason, an accurate history and physical examination are helpful in identifying a possible cause.

Obviously, any traumatic injury to the lower body, such as through a fall, needs immediate attention in an emergency room if there is severe pain and/or long-term instability in walking. However, to confirm a probable diagnosis of chronic hip pain, the precise localization of the pain is paramount. Indeed, persistent hip pain is mostly restricted to three anatomic regions: the front part of the hip and groin; the lateral part, or side of the hip; and the back of the hip and buttock area.

Pain in the groin or buttock area when walking indicates possible osteoarthritis. This disease stems from a decrease in the space between bones due to diminished cartilage in a joint. The pain can feel more like a deep ache, may be accompanied by a cracking or grinding sound, and improves with rest and no weight bearing. The pathogenesis of this disorder is attributable to an earlier cartilage injury that fails to repair itself by biochemical process. It is important to note that there is minimal or no morning stiffness or joint inflammation associated with this pain. In addition, x-ray examination correlates poorly with the extent of symptoms as the pain may be much more severe than seen on the film.

Recommendations for treatment are individualized. Weight loss and pain relievers such as acetaminophen (Tylenol) are helpful, and some individuals benefit from ice applications and intra-articular injections such as steroids. Sufferers should certainly refrain from physical activity such as prolonged running; some acute cases may even require complete hip replacement.

Pain located on the side of the hip with distinct point tenderness—in other words, tenderness in a two- or three-centimeter area—signals bursitis. This condition occurs from an inflammation of a bursa or fluid-filled sac that functions as a cushion-

ing mechanism. Bursae are present in areas where tendons and muscles move over bony areas. Treatment depends on the severity of the pain, but analgesics and ice compresses are frequently recommended; however, severe pain responds best to localized corticosteroid injections.

When pain is limited to the buttock area, a possible diagnosis of tendonitis should be considered. Tendonitis is the inflammation of a tendon—also known as a sinew—which connects muscles to bones. Hamstring tendonitis is a common cause of this discomfort. In this case, anti-inflammatory agents are helpful as well as ice.

Of course, one should mention that hip pain does not necessarily mean a hip condition. When pain and/or numbness radiates down the back-hip-leg, the patient could suffer from a spinal issue despite the feeling of a hip condition. Diagnostic possibilities include a spinal disc issue—like the narrowing joint spaces between vertebrae. Treatment is variable and includes radiological evaluation especially, if the pain is unrelenting and presents with neurological issues. Other treatment options run the gamut of anti-inflammatories, pain medications, localized injections, physical therapy, and surgical interventions.

Lastly, inflammatory joint pain accompanied by redness, heat, and possible swelling signals a form of arthritis. This degenerative joint disease is associated with morning stiffness lasting longer than sixty minutes and is accompanied by fatigue and malaise. Distinguishing between this type of pain and noninflammatory pain is critical in long-term management.

As this article has outlined, the diagnoses and treatments for hip pain vary widely, as the hip is a complex anatomical structure and hip pain may come from sources other than itself. Although you always want to be in the best of health, if you must see your family practitioner on account of hip pain, you will at least be armed with information to help your physician determine the correct diagnosis and treatment.

НАРОДНА МУДРІСТЬ ПРО СИЛУ ДУХА

Гроші втратив – нічого не втратив, час втратив – багато втратив, бадьорість духу втратив – усе втратив.

Де кінчається людська сила, там починається Божа.

В здоровому тілі здоровий дух.

Дух може тільки з Богом говорити, а люди цього не розуміють.

І найсильніші дістають силу від Бога.

Великоднім ранком

З самого ранку кіт Мурчик був дуже незадоволений і нарікав на несправедливість. Подумайте самі, в хаті метушня, діти і дорослі збираються до церкви святити паску та інші смачні страви, бо сьогодні Великдень, а на Мурчика ніхто уваги не звертає. Мало того, що він майже тиждень не мав м'яся, а кормився рибкою і молочком, бо родина постила. А тут такі запахи! Складають до кошика і ковбаску, і шинку, і сир, і масло... Та що там довго говорити, коли тут аж в носі засвербіло і слинка потекла.

Мурчик потерся боком до ноги трьохрічної Маланочки, наймолодшої в хаті дитини, бо знав, що вона його дуже любить, і голосно два рази м'явкнув. Маланочка лагідно погладила Мурчика і промовила:

- Потерпи трошки, ми скоро повернемося з церкви і всі разом будемо снідати свяченим. Ти вже нині снідав молочком, а я ні. Потерпи. Добре?

Але Мурчик не хотів терпіти і вже вимогливо м'явкнув, сперся до ноги дівчинки лапкою і нехотячи дряпнув її випущеними пазурцями. Маланочка від несподіванки скрикнула. Мурчик, перепрошуючись за скоєне, знову потерся спинкою до ніг дівчини, лагідно замурликав. Але найстарший з дітей Святослав схопив kota в руки, виніс його з хати за поріг з сердитими словами:

- Йди, Мурло нечемне, провітритися трохи!

Ображений Мурчик, опутивши хвоста, поплівся за домівку, в садок.

- Ти чого такий сумний, Мурчику? - запитала його собачка Ласка, - сьогодні - Великдень, люди веселяться, то й ми з ними.

- Ото-то, в такий день Святослав обізвав мене Мурлом, ще й з хати викинув. А що ти ховаєш позаду себе?

- Та бачиш, злий беркут підбив ластівочку, вона поранена в спинку. Ранку я їй зализала, то скоро вона вилікується і полетить до свого гніздечка. Бачиш, яке гарне гніздечко вона звила під нашим дахом?

Мурчикові знову потекла слинка з рота, як і від запаху ковбаси в хаті:

- А може вона не виживе, то дай я її краще з'їм, щоб не пропала. Я так давно м'яса не їв.

- Як я бачу, Мурчику, ти сьогодні дійсно нечемний, недаремно тебе Святослав викинув з хати. Ти хіба не знаєш, що ластівки дуже корисні пташки і співають гарно?

- Та яка з них користь, Ласко! От, літають швидко, зловити їх важко.

- Яка користь? Та ти хіба любиш, коли тебе комарі та мухи кусають? Правда, не любиш. А ластівки нас від комах рятують.

Ласка нахмурила чоло і заступила пташку собою, і поміж котом і собачкою виникла сварка. На ті гавкоти і м'явкоти вибігли з хати всі діти. Євочка взяла ластівочку в долоньки, Маланочка побігла по водичку для пташки, Левчик і Святослав принесли драбину і за якусь мить ластівка вже була в своєму гніздечку. Почувся звук клаксона авто, що кликав дітей в поїздку до церкви.

Святослав Левицький.

Знайдіть шість відмінностей

Малюнки автора.

У квітні день починає ластівка, а закінчує соловей

Четвертий місяць року в Україні в своїй назві славить весну, коли, пробуджена після довгого зимового сну, земля розцвітає новонародженим життям. Подібні назви цього місяця є майже у всіх слов'янських народів. Інші країни послуговуються назвою Аргі, що в перекладі з латини – «сонячний». У квітні в сільському господарстві починаються посівні роботи на ланах, свійські тварини виводяться на пасовиська. Отже, роботи стає багато, тим більше, що в квітні припадають святкування Благовіщення (7 квітня), а також здебільшого і одного з найбільших християнських свят – Великодня, якому передує Вербна неділя.

Благовіщення в Україні споконвіку було традиційним святом, особливо шанувалося селянами, які вважали, що «Бог в цей день благословляє всі рослини». В цей день не дозволялося братися за будь-яку роботу. Існує повір'я, що навіть птиці в той день не в'ють гнізда. В цей день прогностики передбачали погоду та види на врожай:

- яка погода на Благовіщення, така буде і на Великдень.
- гарна погода, гарний і врожай.
- Благовіщення без ластівок – на холодну весну.
- якщо на Благовіщення лежить сніг, то літо буде неврожайне.

Вербна неділя. Після посвячення вербових галузок приходить останній тиждень Великого посту. Цей тиждень в народі називають ще чорним тижнем, бо пов'язаний з муками та розп'яттям Ісуса Христа. Після чорної середи наступає чистий четвер. Відомо, що перед тим, як видати Христа на муки, Пілат перед народом вмив руки, бо не бачив вини в ньому. Люди в цей день намагалися якщо не скупатись, то вмитися. В Карпатах гуцули в той день розпалювали ватру і вогнем обкурювали домашню худобу від злих духів. Ввечері після відправи в церкві люди несли запалені свічки додому і приносили живий вогонь до хати, щоб зробити на сволоці чорний хрестик.

В страсну суботу особливо багато роботи припадало на жіночі руки: і пасок напекти, і писанки розмалювати, і приготувати скоромні страви для Великодного стола. Звечора в той день розпалювали біля церков вогнища, що біля них міг погрітись кожен, хто прийшов на Всеношну, як і апостол Петро, «поки не запіяв півень».

Про українське писанкарство, яким славиться на весь світ Україна з давніх часів, багато сказано. Треба тільки згадати, що в минулі часи для фарбування писанок та крашанок використовувалися тільки природні барвники, які виготовлялися з навколишніх рослин, а також деяких комах. Наприклад, з комах кошенилі ще в древню давнину виготовляли червону («червлену») фарбу, виробництвом якої славилася Галичина, що отримала і іншу історичну назву «Червлена Русь». В наш час природні барвники замінили хемічні препарати. На жаль! Якщо це стосувалося б тільки писанкарства, то ще було б не так прикро. Але, якщо в кулінарні вироби в давнину додавалися природні барвники, то тепер хемічні препарати здоров'я споживачам не додають. Або візьмо другий аспект, коли на зміну природним барвникам, в наш час розмальовують хемічними фарбами дитячі забавки. Практично кожна рослина, що оточує нас, має у собі секрет якогось природнього кольору, будь якого відтінку веселки. Ми чомусь знехтували досвід своїх предків.

Багатий квітень і народним прогностиком та приповідками:

У квітні ранковий туман віщує ясну погоду.

Якщо в квітні прийде пізня весна, то літо буде холодним.

На початку квітня грім – на тепле літо.

Якщо квітневий дощ починається з великих крапель, то буде недовго.

Ясні ночі у квітні закінчуються приморозками.

Горобці сидять настобурчившись – на скорий дощ.

Квітневої роботи на май не відкладай.

Хто в квітні не сіє, той у вересні не віє.

Маріанна Онуфрик, м. Ірпінь.

Література: Скуратівський В. Т. «Український народний календар»
– К: Техніка, 2003. – 384 с. – (Народні джерела).

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue
1001 State Street
Santa Barbara
805-884-9997

Available online...

www.masha.org
Visit 'Purchase Policies' for latest promotions
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

come and view this fabulous collection...
visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич – 1-ша заступниця голови
Анна Мацілінська – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик – 3-тя заступниця голови для справ культури
Лідія Білоус – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Дарія Дроздовська – кореспонденційна секретарка
Надія Цвях – скарбник
Рома Шуган – фінансова секретарка
Ольга Кузишин – пресова секретарка
Віра Кушнір – вільна членка
Марія Андрійович – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик – суспільної опіки
Святослава Гой-Стром – виховна
Роксоляна Місило – мистецтва і музею
Марія Полянська – стипендій
Ольга Дроздович – архівар
Марта Пеленська – екологія і здоров'я
Роксоляна Яримович – вільних членок
Зоряна Гафткович – вебсайт

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон – голова
Ярослава Мулик – членка
Рената Заяць – членка
Марія Томоруг – заступниця членки
Татяна Рішко – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лідія Слиз – головний редактор
Олеся Валло – англомовний редактор

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірена Петріна – Дітройт
Галина Генгало – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Оксана Дац – Нью Джерзі
Дарія Федорів – Огайо
Любомира Калін – Чикаго
Слава Горбата – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Орися Зінич – зв'язкова віддалених відділів

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

*Софійка Зєлик. Писанка. Гуцульський орнамент.
Sofika Zielyk. Pysanka. Hutzul ornament.*